

Univerzita Karlova

Filozofická fakulta

Katedra archivnictví a pomocných věd historických

Bakalářská práce

Barbora Krejčí

Komunální heraldika měst a obcí Zlínského kraje

Pohled na rok 2000

Praha 2024

Vedoucí práce: PhDr. Klára Woitschová, Ph.D.

Poděkování

Ráda bych touto cestou vyjádřila své poděkování zejména PhDr. Kláře Woitschové, Ph.D. za odborné vedení, cenné rady a trpělivost, kterou mi poskytovala po celou dobu zpracování mé práce. Její podpora a odborné znalosti byly neocenitelné. Dále bych chtěla poděkovat vedení Archivu Poslanecké sněmovny, panu Mgr. Bc. Petru Dvořáčkovi, a všem pracovnícům, kteří mi umožnili přístup k důležitým materiálům potřebným pro zpracování této práce. Velké poděkování patří také mé rodině a partnerovi za jejich nepřetržitou podporu, povzbuzení a trpělivost.

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracovala samostatně, že jsem řádně citovala všechny použité prameny a literaturu a že práce nebyla využita v rámci jiného vysokoškolského studia či k získání jiného nebo stejného titulu.

V Praze, dne 27. května 2024

Barbora Krejčí

Abstrakt

Komunální heraldika je specifickým odvětvím heraldiky, které se soustředí na studium, tvorbu a interpretaci erbů a znaků, jež jsou typické pro města, obce, kraje a další místní samosprávné celky.

Práce se zaměřuje na analýzu komunální heraldiky ve Zlínském kraji s cílem porozumět významu a vývoji heraldických prvků vybraného časového úseku moderních dějin ve znacích místních samospráv (konkrétně v roce 2000). Výzkum kombinuje studium historických pramenů, archivních materiálů a samotných symbolů, aby odhalil historické kořeny a význam jednotlivých prvků v heraldických znacích. Výsledky této práce odhalují zajímavé souvislosti mezi historií, kulturou a identitou měst a obcí ve Zlínském kraji, přičemž přináší podrobný pohled na rozmanitost symboliky a její význam pro vnímání lokální identity a dědictví regionu.

Klíčová slova

Komunální heraldika, obec, město, region, kraj, znak, symbol, kultura, historie, podvýbor.

Abstract

Communal heraldry is a specific branch of heraldry that focuses on the study, creation and interpretation of coats of arms and emblems that are typical of cities, municipalities, regions and other local government units.

The thesis focuses on the analysis of municipal heraldry in the Zlín Region with the aim of understanding the meaning and development of heraldic elements of a selected period of modern history in the signs of local governments (in the year 2000). The research combines the study of historical sources, archival materials and the symbols themselves in order to reveal the historical roots and meaning of individual elements in heraldic signs. The results of this work reveal interesting connections between the history, culture and identity of towns and villages in the Zlín Region, providing a detailed insight into the diversity of symbols and their importance for the perception of local identity and heritage of the region.

Key words

Municipal heraldry, municipality, city, region, county, emblem, symbol, culture, history, subcommittee.

Obsah

ÚVOD	9
1 HERALDIKA	12
1.1 CHARAKTERISTIKA HERALDIKY.....	12
1.2 HISTORICKÝ VÝVOJ HERALDIKY	13
2 MĚSTSKÁ HERALDIKA	17
3 VÝVOJ UDĚLOVÁNÍ KOMUNÁLNÍCH SYMBOLŮ	18
3.1 20. A 30. LÉTA 20. STOLETÍ	18
3.2 40. LÉTA 20. STOLETÍ	19
3.3 50. AŽ 80. LÉTA 20. STOLETÍ	20
3.4 90. LÉTA 20. STOLETÍ	21
3.5 POČÁTEK 21. STOLETÍ.....	22
4 BLASON.....	23
5 PODVÝBOR PRO HERALDIKU A VEXILOLOGII	24
5.1 JEDNÁNÍ PODVÝBORU	24
5.2 UDĚLENÍ KOMUNÁLNÍCH SYMBOLŮ	26
6 SYSTÉM REKOS	27
7 ZLÍNSKÝ KRAJ.....	28
7.1 ZLÍN.....	33
8 KATALOG OBCÍ A MĚST ZLÍNSKÉHO KRAJE V ROCE 2000.....	34
8.1 TICHOV (OBEC)	34
8.2 STRÁNÍ (OBEC)	36
8.3 LECHOTICE (OBEC).....	38
8.4 DRŽKOVÁ (OBEC).....	40
8.5 LUKOV (OBEC).....	42
8.6 NĚMČICE (OBEC).....	44
8.7 VŠEMINA (OBEC)	46
8.8 UBLO (OBEC)	48
8.9 MIKULŮVKA (OBEC).....	50

8.10	LUTONINA (OBEC)	52
8.11	JASENNÁ (OBEC).....	54
8.12	HVOZDNÁ (OBEC)	56
8.13	BŘEZŮVKY (OBEC)	58
8.14	ÚJEZD U VALAŠSKÝCH KLOBOUK (OBEC)	60
8.15	VÁŽANY (OBEC).....	62
8.16	ÚSTÍ (OBEC).....	64
8.17	TUČAPY (OBEC)	66
8.18	TOPOLNÁ (OBEC).....	68
8.19	SEHRADICE (OBEC)	70
8.20	LÍPA (OBEC).....	72
8.21	SUCHÁ LOZ (OBEC)	74
8.22	RUDIMOV (OBEC)	76
8.23	NEDACHLEBICE (OBEC)	78
8.24	LUŽNÁ (OBEC)	80
8.25	KORYTNÁ (OBEC)	82
8.26	ČÁSTKOV (OBEC)	84
8.27	BYSTRICE POD LOPENÍKEM (OBEC)	86
8.28	UHŘICE (OBEC)	88
8.29	ZAŠOVÁ (OBEC)	90
8.30	TROUBKY – ZDISLAVICE (OBEC)	92
8.31	TRAPLICE (OBEC).....	94
8.32	STRÍTEŽ NAD BEČVOU (OBEC)	96
8.33	HRADČOVICE (OBEC)	98
8.34	HONĚTICE (OBEC)	100
8.35	DEŠNÁ (OBEC)	102
8.36	ZDĚCHOV (OBEC)	104
8.37	ZÁŘÍČÍ (OBEC).....	106
8.38	VLACHOVA LHOTA (OBEC).....	108
8.39	STUPAVA (OBEC)	110
8.40	MORKOVICE – SLÍŽANY (MĚSTO).....	112
8.41	HOVĚZÍ (OBEC)	114
SEZNAM POUŽITÝCH PRAMENŮ A LITERATURY.....		117

SEZNAM OBRÁZKŮ.....	127
SEZNAM ZKRATEK.....	130

Úvod

Heraldika, věda o erbech, je významnou součástí kulturního dědictví, která nám umožňuje nahlédnout do historie a symboliky různých osob, rodů a regionů. V kontextu komunální heraldiky, tedy heraldiky obcí, měst a krajů, se jedná o oblast, která reflektuje identitu a historický vývoj místních komunit.

Tato bakalářská práce se zaměřuje na komunální heraldiku Zlínského kraje, regionu bohatého na historické, kulturní a společenské tradice, se zvláštním zaměřením na období roku 2000. Volba roku 2000 jako časového období pro tuto studii je motivována několika klíčovými faktory. Přelom tisíciletí představuje významný milník nejen v globálním kontextu, ale také v kontextu České republiky, která v této době procházela důležitými změnami. Rok 2000 je významný v české historii díky rozsáhlé administrativní reformě, která vedla k vytvoření nových krajů, včetně Zlínského kraje. Tato reforma měla přímý vliv na tvorbu a schvalování nových komunálních znaků, což činí toto období mimořádně relevantním pro studium heraldiky. Nové milénium bylo obdobím intenzivních kulturních a společenských změn. V souvislosti s tím dál rostl i zájem o regionální identitu a symboliku probuzený již v předcházejícím desetiletí v důsledku společenských a politických změn po roce 1989, což vedlo k obnově a tvorbě nových obecních a městských znaků.

Pro studium komunální heraldiky z období roku 2000 je k dispozici dostatek archivních materiálů, dokumentů a literatury, což umožňuje detailní a přesnou analýzu. Současně jsou tyto prameny dostatečně aktuální, aby reflektovaly moderní přístupy k heraldice. Zkoumání nově udělených znaků z období roku 2000 poskytuje vhled do toho, jak se obce a města Zlínského kraje prezentovaly a jaké hodnoty a tradice chtěly vyjádřit v kontextu nového tisíciletí.

Tato práce se také zabývá detailní analýzou komunálních znaků vytvořených či modifikovaných v roce 2000, jejich symbolikou a významem. Aby byla analýza přehledná a srozumitelná, využívám v práci několik tabulek, které shrnují a vizualizují klíčová data. Tyto tabulky v práci poskytují podrobné informace o počtu měst, obcí a městysů v jednotlivých okresech Zlínského kraje, stejně jako o počtu udělených komunálních symbolů v roce 2000. Kromě toho obsahují tabulky rozdělení symbolů podle hlavních vizuálních motivů, což umožňuje hlubší porozumění a srovnání jednotlivých kategorií symbolů.

Tato struktura napomáhá lepší prezentaci a interpretaci výsledků, usnadňuje srovnání mezi jednotlivými regiony a motivy, a poskytuje ucelený obraz o komunální heraldice Zlínského kraje. Součástí praktické části práce je Katalog obcí a měst ve Zlínském kraji v roce 2000, kterým byl udělen obecní znak a prapor. Obce jsou seřazena podle dat projednávání. Zde popisují udělování navrhovaných symbolů. Součástí katalogu obcí jsou obrázky představující udělené komunální symboly obcí ve Zlínském kraji v roce 2000. Tyto obrázky zahrnují jak znaky, tak prapory jednotlivých obcí. Většina těchto ukázek symbolů byla získána ze systému Rekos,¹ který byl stěžejním pro vytvoření katalogu. V několika případech jsem použila i vlastní fotografie přímo z fondu Archivu Poslanecké sněmovny ČR, což poskytuje unikátní pohled na udělené symboly a jejich kontext.

Mezi hlavní archivní zdroje použité při tvorbě této práce patří složky jednotlivých obcí, které jsou uloženy ve fondu Sběrka udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013).² Tento fond se nachází v Archivu Poslanecké sněmovny ČR, kam jsem pravidelně docházela a obce zpracovávala do katalogu mé práce. Tyto složky obcí obsahují žádosti od tehdejších starostů obcí o udělení navrhovaných komunálních symbolů, popisy symbolů od heraldiků, kteří je obcím navrhovali. Nejčastěji se zde objevovalo jméno heraldika Miroslava J. V. Pavlů. Dále jsou zde uloženy listiny s výsledky, zda byl symbol obci schválen podvýborem pro heraldiku, či ne. Ve složkách nechyběly ani obrázky navrhovaných komunálních symbolů a někdy se zde objevovaly i zápisy z jednání obecních zastupitelstev, kde se rozhodovalo o návrzích symbolů. Tyto archivní materiály poskytly neocenitelný zdroj informací pro hloubkovou analýzu komunální heraldiky Zlínského kraje a umožnily detailní pohled na proces udělování symbolů v regionu.

Mezi klíčové zdroje sekundární literatury použité při tvorbě této práce patří publikace od významného českého archiváře Jiřího Čarka, nazvaná „Městské znaky v českých zemích“.³ Tato publikace poskytuje komplexní popis českých a moravských městských znaků a jejich historického vývoje. Díky této knize jsem získala detailní informace o historii heraldiky. Vedle této publikace jsem využila samozřejmě řadu dalších s podobnou problematikou, na niž je průběžně odkazováno v poznámkovém aparátu.

¹ Registr komunálních symbolů (REKOS) [online] [2024.05.22], dostupné z <https://rekos.psp.cz/>.

² Archiv Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky (dále ASP), Sběrka udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013).

³ ČAREK, Jiří. *Městské znaky v českých zemích*. Praha: Academia, 1985.

Jednou z nich je například publikace s názvem „Klíč ke znakům měst České republiky“ od historika a archiváře Petra Houzara.⁴ Zde je popsána městská heraldika a také registr komunálních symbolů neboli systém REKOS, který byl jedním stěžejních prvků pro tuto práci. Dále je zde velmi detailně popsána celá terminologie související s heraldickou tematikou.

Jednou z dalších neodmyslitelných publikací pro tuto práci byla „Encyklopedie heraldiky“ od českého historika Milana Bubna.⁵ Tato publikace, stejně jako ostatní, byla velkým přínosem především pro tvorbu teoretické části této práce.

Je třeba také připomenout, že komunální heraldika se stala námětem celé řady vysokoškolských kvalifikačních prací, jejichž struktura či způsob zpracování dané tematiky je velmi inspirativní.⁶

Cílem této práce je podrobně analyzovat a interpretovat znaky obcí a měst Zlínského kraje, zkoumat jejich historický vývoj a symboliku, a také porozumět jejich významu v kontextu moderní regionální identity. Práce se, jak již bylo zmíněno, zaměřuje na proces tvorby a schvalování komunálních znaků a jejich legislativní rámec v České republice.

V úvodní kapitole bude představena teoretická část, která zahrnuje definici a historii heraldiky, s důrazem na komunální heraldiku. Následující kapitoly budou věnovány detailní analýze jednotlivých znaků obcí a měst Zlínského kraje, jejich kompozici a významovým prvkům, jak již je zmíněno.

Tato práce je přínosná nejen pro odborníky v oblasti heraldiky a historiky, ale i pro širší veřejnost, která se zajímá o kulturní dědictví svého regionu. Věřím, že hlubší pochopení komunální heraldiky Zlínského kraje přispěje k lepšímu povědomí o historických kořenech a identitě tohoto regionu.

⁴ HOUZAR, Petr, *Klíč ke znakům měst České republiky*, Brno: Moravská zemská knihovna, 2016.

⁵ BUBEN, Milan. *Encyklopedie heraldiky*. Praha: Nakladatelství Libri, 2003.

⁶ Zde např. SKŘEPKOVÁ, Tereza. *Komunální heraldika měst a obcí bývalého okresu Blansko k roku 2010*, diplomová práce obhájená na FF MU či ZAPLETALOVÁ, Eva. *Obecní symboly měst a obcí bývalého okresu Zlín udělené od roku 2000 do roku 2013*, diplomová práce obhájená tamtéž. Odlišným způsobem se tématu zhostila práce KULEJ Filip. Podvýbor pro heraldiku a vexilologii Parlamentu ČR, 2023, diplomová práce obhájená na FF UK.

1 Heraldika

Symbolika je nedílnou součástí lidské historie, ať už sloužila k identifikaci příbuzenských vztahů, majetkových práv či k určování sociálního postavení. Tyto symboly nejen informují, ale často nesou i tajemný význam, který byl přisuzován magickým silám.⁷ I přes uplynulá tisíciletí jsou symboly stále součástí lidského života a neustále se mění a přizpůsobují novým potřebám a trendům. Můžeme se zamyslet nad různými formami symbolů. Například mám na mysli dopravní značky, indiánské totemy, piktogramy, tetování, firemní loga či ochranné známky, dokonce se můžeme zamýšlet i nad samotným vývojem písma. Mezi symboly, které nás obklopují, patří i znaky, které mají své místo v dlouhé historii lidského symbolického vyjádření.⁸ S heraldikou souvisí i sfragistika. To je disciplína pomocných věd historických, která se zaměřuje na důkladné zkoumání pečetních znaků. Termín „komunální sfragistika“ je často používán jako synonymum pro sfragistiku měst. Nicméně by bylo nepřesné omezit definici komunální sfragistiky pouze na města, když zahrnuje také zkoumání pečetí městysů a vesnic.⁹

1.1 Charakteristika heraldiky

Heraldika, jako umělecké i vědecké odvětví,¹⁰ má kořeny hluboko zasazené v historii lidstva. Heraldika je věda a umění erbů. Erby byly dědičná znamení nebo znaky umístěné na částech rytířské zbroje.¹¹ Tímto se od sebe liší osoby, rodiny, spolky a podobně.¹² Heraldika se řadí mezi pomocné vědy historické, které tradičně vzbuzují zájem nejen mezi odborníky, ale i mezi širší laickou veřejností.

⁷ KREJČÍK, Tomáš, PSÍK, Richard. *Základy heraldiky*, Ostrava: Ostravská univerzita v Ostravě, 2008, s. 7.

⁸ KREJČÍKOVÁ, Jarmila, KREJČÍK, Tomáš. *Základy heraldiky, genealogie a sfragistiky*. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1987, s. 17.

⁹ MARÁZ, Karel. *Sfragistika, Studijní texty pro posluchače pomocných věd historických a archivnictví*, Brno: Masarykova univerzita v Brně, 2014, s. 118.

¹⁰ KREJČÍK, Tomáš, PSÍK, Richard. *Základy heraldiky*, Ostrava: Ostravská univerzita v Ostravě, 2008, s. 5.

¹¹ Pojmy erb a znak v této práci nevnímáme v souladu s pojetí Tomáše Krejčíka synonymně. Pojem erb spojujeme s prostředím urozených osob, pojem znak naopak pro korporace, kde nehrála při využívání znaku roli dědičnost. Ne všichni autoři se však na tomto pojetí shodují.

¹² KOLÁŘ, Martin, SEDLÁČEK, August. *Českomoravská heraldika*, Praha: Akademie 1902, s. 9.

Jedná se tedy o specifickou formu užitého umění, která se vyvinula s cílem identifikovat jednotlivce, rodiny, skupiny a instituce prostřednictvím jejich symbolů, znaků a erbů. Identifikace však není jejich jediným účelem, sloužily a slouží také k vyjádření vlastnictví, postavení a ideálů.

Erby a znaky jsou tvořeny kombinací barev, figur a dalších prvků, které mají svůj význam a symboliku. Tyto znaky se řídí pevnými pravidly a též tradicemi a podléhají vkusu a uměleckému stylu dané doby. Není tedy pouze statickým uměleckým vyjádřením, ale také dynamickou vědeckou disciplínou, která se neustále vyvíjí. Studium znaků a jejich historie lze odhalit mnoho o společnosti, kultuře a dějinách daného místa či času.

Ve své vrcholné formě heraldika zahrnovala veškeré vrstvy společnosti, od panovníků a šlechty až po měšťany. Vytvářela systém identifikace a přinášela tak jistotu a stabilitu.

Heraldika je ovšem hraniční disciplínou i pro další oblasti pracující se symboly. Zahrnuje zájem o prapory, řády, odznaky a mnoho dalších symbolů, které mají svůj vlastní význam a historii. Studium heraldiky nám pomáhá porozumět těmto symbolům a jejich roli v různých kulturách a společnostech.

Heraldika také odráží dualitu lidské povahy. Na jedné straně touhu po individualitě a odlišnosti, na straně druhé vědomí sounáležitosti a příslušnosti k určité skupině nebo společenství. Tato disciplína nám pomáhá porozumět lidské identitě a společenským vztahům prostřednictvím studia symbolů a jejich významu.¹³

1.2 Historický vývoj heraldiky

Počátky heraldiky sahají až do 12. století, kdy začala být spojována s křižáckými výpravami směřujícími do Palestiny, zejména s cílem osvobodit svatá místa, včetně hrobu Ježíše Krista, z rukou vyznavačů islámu.¹⁴ V totožné souvislosti je často zmiňována především druhá křižácká výprava, odehrávající se v letech 1147 až 1149.¹⁵ Tento symbolický systém se rozvinul zejména v zemích s feudalizovanou společností a pod vlivem církve.¹⁶

¹³ BUBEN, Milan. *Encyklopedie heraldiky*. Praha: Nakladatelství Libri, 2003, s. 10.

¹⁴ K počátkům heraldiky srv. obzvláště studie PASTOUREAU, Michel. *Tři studie Michela Pasoureaux o počátcích erbů v západní Evropě*, Sborník archivních prací 50, 2000, s. 329–394.

¹⁵ KREJČÍK, Tomáš, PSÍK, Richard. *Základy heraldiky*, Ostrava: Ostravská univerzita v Ostravě, 2008, s. 9.

¹⁶ BUBEN, Milan. *Encyklopedie heraldiky*. Praha: Nakladatelství Libri, 2003, s. 11.

V průběhu 13. století došlo k výraznému rozkvětu erbovnictví, kdy užívání erbů začalo pronikat do stále nižších vrstev feudalit. Erby se stávaly stále běžnějšími a objevovaly se na různých předmětech, jako jsou pečete, štíty, prapory, ale i architektonické prvky či oděvy. Tento trend svědčil o jejich rostoucím společenském a kulturním významu. Během tohoto období byla heraldika ovlivněna gotickým uměním, které přineslo výrazné změny v podobě erbovních figur. Zatímco dříve byly erbovní figury kresleny podle románského vkusu, gotika přinesla nový stylizovaný přístup. Erby získaly vyhraněnější formy a zdůrazněné tvary, což je odlišovalo od ostatních symbolů. Tímto způsobem se znaky staly samostatnou složkou výtvarného umění, která se odlišovala po formální stránce od ostatních symbolů své doby. Gotické umění tak sehrálo klíčovou roli ve vývoji heraldiky, a to nejenom prostřednictvím estetických změn, ale i díky posílení identifikace a symboliky jednotlivých erbů. Gotické prvky jako vysoké oblouky, špičaté tvary a jemné detaily se promítly do tvorby erbovních figur, což přineslo k většímu porozumění a rozpoznání jednotlivých erbů. Tento vývoj znamenal přechod od jednoduchých symbolů k sofistikovanějším a výraznějším znakům, které se staly nedílnou součástí heraldiky a evokovaly pocit důstojnosti a prestiže.¹⁷

Během 13. století také začaly sporadicky vznikat erby i mezi ostatními příslušníky feudální společnosti, kteří nebyli součástí vysoké šlechty. Tento vývoj byl důsledkem postupného uvolňování společenských struktur a rostoucí mobility jednotlivých vrstev.

Erby začaly symbolizovat i postavení a majetek nižší šlechty, patriciů a měšťanů, kteří se začali cítit jako důležitá a vlivná část společnosti. Postupem času se počet erbů patriciů, měšťanů a příslušníků církevní hierarchie začal zvyšovat, což svědčilo o rostoucím společenském a ekonomickém významu těchto skupin. Erby se staly prostředkem identifikace a prestiže, kterým se jednotlivé rodiny a instituce odlišovaly od ostatních. Tento trend nabyl zvláštního významu ve století čtrnáctém, kdy se počet erbů těchto skupin výrazně rozšířil.

Růst počtu erbů byl spojen s rostoucí důležitostí měst, patricijských rodů a církevních institucí, které se staly klíčovými hráči ve společenském, politickém a ekonomickém životě tehdejší doby.

¹⁷ KREJČÍKOVÁ, Jarmila, KREJČÍK, Tomáš. *Základy heraldiky, genealogie a sfragistiky*. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1987, s. 22.

Heraldika tak přispěla k vyšší diferenciaci a hierarchizaci společnosti, přičemž erby se staly důležitým symbolem identity a mocenského postavení jednotlivých rodů a institucí.¹⁸

V období 14. a 15. století dosahuje heraldika svého vrcholu ve výtvarném pojetí. Nicméně právě v průběhu 15. století začínají být zjevné krizové tendence ve vývoji erbovnictví. S postupem času se stává stále běžnějším, že erby užívají i různé korporace, cechy a řemesla. Tento trend naznačuje rozšiřování využívání erbové symboliky i mezi nižšími vrstvami společnosti, což odráží rostoucí sociální a ekonomickou diferenciaci. Během tohoto období začínají vydávat erbovní listiny i palatinové (osoby, na něž erbovní pán delegoval část svého práva udělovat znaky), což dále podtrhuje důležitost erbového systému a jeho uznání autoritami. S rozvojem válečnictví v 15. století dochází k technologickým inovacím v používaných zbraních a obranných prostředcích, což přináší nové typy přileb a štítů. Tyto změny vedou k adaptaci vývoje heraldiky, která se sice stále vyvíjí, ale nedokáže proniknout do nových typů ochranných prostředků stejně jako v minulých století.¹⁹

Během 17. a 18. století dochází postupně k rozměňování a zapomínání zásad staré heraldiky. Erby se stávají spíše jen součástí celkové dekorace, a ne vždy odpovídají požadavku zřetelnosti a jasnosti.

Bylo by nehistorické, aby bylo nutné dodržovat tyto zásady pro heraldiku barokní, která zastávala odlišné funkce a podoby než heraldika například 13. století. Stejný případ by nastal v době baroka i u řemeslníků a umělců, když by nevyužívali gotické stylizace. I přes tyto všechny situace vznikly v tomto období plnohodnotné heraldické památky, i když s nízkou výtvarnou úrovní.²⁰

Trend úpadku se ještě zrychluje v průběhu 19. století, kdy klesá úroveň tvorby a zpracování erbů. Dokonce i úřední instituce, které vydávají jménem panovníka erbovní listiny, se při tvorbě nových erbů nedostatečně zaměřují na jejich estetický a symbolický význam. Je zajímavé poznamenat, že nová buržoazie a její ideologové ve svém raném vývoji ostře kritizovali erby spolu s dalšími privilegii šlechty.

¹⁸ KREJČÍKOVÁ, Jarmila, KREJČÍK, Tomáš. *Základy heraldiky, genealogie a sfragistiky*. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1987, s. 23.

¹⁹ KREJČÍKOVÁ, Jarmila, KREJČÍK, Tomáš. *Základy heraldiky, genealogie a sfragistiky*. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1987, s. 24.

²⁰ KREJČÍK, Tomáš, PSÍK, Richard. *Základy heraldiky*, Ostrava: Ostravská univerzita v Ostravě, 2008, s. 11.

Tímto se zesilovala negativní percepce erbové symboliky jako projevu snobismu. Dokonce ani fakt, že část nového podnikatelského a politického establishmentu v 19. století byla nobilitována, nezměnila tuto tendenci.²¹

Událostmi roku 1918 se v Československu uzavřela epocha heraldiky spojené se šlechtou, zatímco heraldika církevní, komunální a zejména státní nadále zůstávala živá. Zejména posledně jmenovaná oblast zažila nový rozkvět. Nová republika potřebovala kvalitní ztvárnění svého státního znaku pro svou reprezentaci, a jeho podoba byla upravována v dílnách a ateliérech nejlepších umělců a řemeslníků. Vývoj výtvarné stránky československého státního znaku se tak stal zajímavou součástí dějin českého moderního umění, která dala novým generacím umělců možnost rozvíjet heraldické umění. Státní znak tak prokázal svou životaschopnost i v nové funkci jako symbol suverénního národa.²²

²¹ KREJČÍKOVÁ, Jarmila, KREJČÍK, Tomáš. *Základy heraldiky, genealogie a sfragistiky*. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1987, s. 25.

²² KREJČÍKOVÁ, Jarmila, KREJČÍK, Tomáš. *Základy heraldiky, genealogie a sfragistiky*. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1987, s. 29.

2 Městská heraldika

Diskuse o původu městských znaků je stále živá a plná rozporů. Václav Vojtíšek se kloní k názoru, že městské znaky mají svůj původ v městských pečetích, které začaly být používány už ve 12. století, přičemž jejich častější výskyt lze sledovat až ve 13. století, jak již jsem zmiňovala. Na druhé straně Jiří Čarek tvrdí, že městské znaky se vyvinuly nezávisle a nemají přímou souvislost s pečetěmi. Bez ohledu na to, který názor převažuje, je důležité zdůraznit, že městské pečetě byly využívány dříve než samotné městské znaky. Od samotného založení měst sloužily pečetě k ověření právních dokumentů, zatímco symboly, které se později staly městskými znaky, byly původně spjaty s rytířstvem a používaly se na válečné výstroji a praporech, a proto pro města nebyly relevantní.

Dalo by se říci, že od samého počátku se každá městská rada snažila docílit toho, aby vyjádřila svou jedinečnou identitu prostřednictvím symbolů a znaků. Nicméně zásada unikátnosti znaku mezi různými městy často narazila na překážky, a to i překvapivě v rámci jednoho státu, natož pak v celé Evropě. Snaha o vytvoření originálního a rozpoznatelného znaku vedla k různým experimentům s designem a významem symbolů, což někdy vedlo k podobnostem mezi znaky měst. Tato tendence ke kopírování či inspiraci z jiných měst může být dána historickými, kulturními nebo dokonce politickými vazbami mezi městy, která mohou vést k sdílení symbolů a motivů.

Přechod od užívání městských symbolů na pečetích k samotným městským znakům je důležitým milníkem v historii heraldiky. Tento proces se odehrává v době, kdy původní vojenský význam znaku postupně ustupuje do pozadí a kdy se znaky začínají více zaměřovat na symboliku identity, vlastnictví a společenského postavení. Užívání městských znaků má své kořeny v královských městech, která byla často spojována s privilegovaným postavením a ochranou poskytovanou panovníkem. Tyto městské znaky sloužily nejen jako prostředek identifikace, ale také jako symbol městské suverenity a práva na samosprávu. Postupně se tento trend rozšířil i do měst poddanských, která začala přijímat městské znaky jako důležitou součást své identity a příslušnosti k určitému území. Tento proces vedl k vytváření jedinečných a rozmanitých heraldických symbolů, které každé město odlišovaly a zároveň vyjadřovaly jeho historii, hodnoty a charakter.

Na začátku si města samostatně volila své znaky, stejně jako to v té době dělala šlechta. Postupem času však začali panovníci zasahovat do tohoto procesu a začali schvalovat a udělovat nové městské znaky podle svého uvážení a zájmů.

Tento vývoj způsobil, že městské znaky získaly nové rozměry a významy, přizpůsobené potřebám panovníků i městských autorit.²³

Velká část městských znaků, podobně jako šlechtické erby, prošla komplexním vývojem, který často odráží bohatou historii a proměnlivé politické okolnosti. Je zajímavé, že pouze několik málo měst si zachovalo svůj znak v původní podobě od jeho udělení. Tento proces vývoje a změn městských znaků často souvisel se získáváním a rozšiřováním městských privilegií a svobod. Udělování nebo změna znaku byla zpravidla spojena s rozhodnutím panovníka, který takto potvrzoval městskou autonomii a postavení. Výjimečně se stávalo, že oprávnění k používání znaku uděloval i papež, což dodávalo městskému znaku ještě větší prestiž a význam. Tento historický kontext přispěl k tomu, že městské znaky nejen symbolizují identitu a historii města, ale také nesou stopy proměnlivých politických, společenských a kulturních vlivů, které formovaly jejich podobu a význam.

Městská heraldika není omezena pouze na evropská města, ale během staletí se rozšířila i na jiné kontinenty, přičemž každé město přináší do svého znaku unikátní prvky a symboly své identity a historie. Nicméně je třeba poznamenat, že městská heraldika obvykle nedosahuje takové bohatosti jako heraldika šlechtická. Zatímco šlechtické erby často obsahují složité kombinace barev, symbolů a figur, které odrážejí bohatství, moc a rodovou historii šlechtických rodin, městské znaky často zůstávají jednodušší a konkrétnější, zaměřené na zobrazení historických událostí, charakteristických prvků města nebo významných osobností. Tato odlišnost v bohatosti a složitosti znaků odráží také různé role a postavení měst a šlechty v historickém a společenském kontextu.

3 Vývoj udělování komunálních symbolů

3.1 20. a 30. léta 20. století

Po osvobození v roce 1918 došlo po vzniku Československa k pozastavení procesu potvrzování nových městských znaků. Tento stav trval až do přijetí zákona č. 252 ze dne 30. března 1920, který obsahoval ustanovení o státním znaku, pečeti a vlajce. Tímto zákonem bylo ministerstvo vnitra pověřeno právem upravovat veřejné znaky s výjimkou státního znaku, který byl pevně stanoven zákonem.

²³ BUBEN, Milan. *Encyklopedie heraldiky*. Praha: Nakladatelství Libri, 2003, s. 29.

Hlavním cílem této legislativy bylo zejména upravovat znaky měst a zajišťovat jejich soulad s novými politickými a společenskými realitami po pádu monarchie. Později byly vydány ještě další, méně významné normy, jako například norma č. 512 z roku 1920 a také norma č. 269 z roku 1936, které se zabývaly užíváním vlajek, znaků a jiných symbolů.

Tyto předpisy se však převážně týkaly státního znaku a jeho používání, přičemž místní městské znaky zůstávaly podřízeny ministerstvu vnitra. Města, která si přála změnit svůj znak nebo získat nový, musela požádat ministerstvo vnitra o povolení, které následně předalo žádost k posouzení Archivu ministerstva vnitra. Tento archiv disponoval bohatými heraldickými materiály a obsahoval i českou část tzv. Šlechtického archivu, která byla přenesena do Československa z rakouského ministerstva vnitra ve Vídni v roce 1920. Na základě těchto materiálů poskytl archiv ministerstva vnitra své doporučení a ministerstvo poté rozhodovalo o novém znaku. Díky tomuto postupu bylo během dvaceti let první republiky povýšeno mnoho měst a městeček a některá z nich získala svůj vlastní městský znak, čímž byla zdůrazněna jejich identita a historie.

3.2 40. léta 20. století

I za okupace se několik měst v pohraničí snažilo o novou úpravu svých městských znaků. Mnohdy se jednalo o snahu přidat do znaku znamení hákového kříže, případně ho použít jako náhradu za tradiční české symboly, jako je lev (například v Liberci) nebo Madona (ku příkladu v Novém Boru). Žádost o změnu nebo úpravu znaku města podávala prostřednictvím landrátu říšského místodržitelství. Říšský archiv v Liberci, který sloužil jako poradní orgán, poskytoval své doporučení ke každé žádosti. Jeho hlavním cílem bylo zajistit, aby navrhované změny znaků odpovídaly heraldickým zvyklostem a tradicím. Mnohé změny však tento archiv nedoporučil, často s odkazem na ustanovení § 11 prováděcího nařízení z roku 1941 k německému obecnímu zřízení.

Toto ustanovení zakazovalo používání symbolů říše a zemí, včetně hákového kříže, v městských znacích. I přes tyto omezení se však některým městům podařilo prosadit nové prvky ve svých znacích, což bylo často vnímáno jako projev odporu vůči nacistické okupaci a snaze o zachování české identity a tradic.²⁴

²⁴ ČAREK, Jiří. *Městské znaky v českých zemích*. Praha: Academia, 1985, s. 36.

Příslušné oddělení československého ministerstva vnitra mělo po osvobození mnoho práce s vydáváním výpisů, opisů a vysvětlení o znacích měst v pohraničí. Zde se obyvatelstvo v důsledku odsunu a nových přesídlenců často setkávalo s městskými znaky, které jim nebyly známé.

Pro zprostředkování starých znaků měst měla posloužit zamýšlená akce soupisu znaků, kterou inicioval Svaz československých měst a obcí. Bohužel, tato akce zanikla již ve svých počátcích.

3.3 50. až 80. léta 20. století

S počátkem platnosti zákona č. 279 z roku 1949, kterým obce přestaly být právními subjekty, a následným vytvořením národních výborů v roce 1951 jako orgánů státní moci, bylo nařízeno užívat na razítkách obcí státní znak. Tím bylo městským znakům odebráno právo na užívání. Tato opatření výrazně ovlivnila povahu a status městských znaků v poválečném období. Ústava našeho státu také hovoří pouze o státním znaku a vlajce. Ministerstvo vnitra zastavilo svou činnost v oblasti městských znaků v roce 1951, pravděpodobně v domnění, že městské znaky ztrácejí svůj význam a postupně přestávají existovat.

Následně nastalo téměř dvacetileté období nezájmu o městské znaky, kdy jen několik málo měst si své znaky uchovalo jako symbol pro označení svého majetku, podniků a tak dále. Avšak s postupem času se ukázalo, že města potřebují své znaky k identifikaci svých komunálních podniků a institucí. Tento poznatek posílilo i zjištění, že i některá sovětská města užívají své vlastní znaky. Proto se některá naše města začala opět vracet k užívání svých městských znaků, která nechala vyobrazené na tabulích umístěných před vjezdem do města a na štítech komunálních podniků. Zájem o městské znaky se tak začal postupně obnovovat a šířit.

Změnu v oblasti užívání městských znaků však přineslo až vydání nového vzorového statutu městských národních výborů, který byl vydán v souvislosti s novým zákonem o národních výborech č. 69 z roku 1967. Národní výbor schválil tento statut pod číslem 109 ze dne 1. prosince 1967. Tím byl dán nový legislativní základ pro užívání městských znaků a posílení jejich role v komunální správě.

K novému oživení užívání městských znaků tedy došlo, a to nejen u starých měst, ale i u nově založených nebo povýšených obcí. Avšak zmíněný statut uděluje právo užívat znaku pouze městským národním výborům, nikoli všem bývalým městům a městečkům. Toto omezení mělo zásadní dopady na obce řízené místními národními výbory, které ztratily právo užívat městský znak, měnit ho či si nově pořizovat. Nicméně, i přes tato omezení, mohou městské znaky nadále plnit významnou roli v kulturním a komunálním kontextu jako symbol identity a historie daného města. Jejich užívání je často spojeno s významnými událostmi, tradicemi a hodnotami městské komunity, a tak zůstávají důležitou součástí městského života.²⁵

Před vydáním nového zákona o národních výborech v roce 1966, se archivní správa ministerstva vnitra ČSR rozhodla ustavit komisi složenou z odborníků pro otázky znaků měst. Tato komise měla za cíl vykonávat dvě základní činnosti. Komise měla fungovat jako poradní orgán při projednávání a přípravě nových znaků, stejně jako při úpravách a změnách znaků starých. Její role spočívala v tom, že okresní archivy byly povinny předkládat každý návrh znaku komisi k posouzení a vyjádření. Až po získání vyjádření komise věc projednala okresním archivem ve spolupráci s městským národním výborem podle stanovených ustanovení statutu. Vzhledem k nedostatku spolehlivých informací o pravé podobě starých městských znaků, měla komise druhý úkol – řídit shromažďování veškerého potřebného materiálu k soupisu znaků měst a městeček. Cílem bylo zajistit dostatečný dokumentární materiál pro posouzení správné podoby starých znaků.²⁶

3.4 90. léta 20. století

Až s platností nového zákona o obcích § 5 č. 367/1990 Sb. ze 4. září 1990 byla udělena většina komunálních znaků. Již zmíněný zákon umožňuje jak městům, tak obcím užívat obecní symboly, tedy konkrétně znak a prapor. Žádost o udělení obecních symbolů podává obvykle obec, převážně prostřednictvím svého starosty, nebo jeho kompetentního zástupce. Parlamentní Heraldická komise posuzuje navrhované znaky a podává svá stanoviska. V případě potřeby může doporučit úpravy nebo konzultaci s odborným heraldickým expertem. Výsledky tohoto jednání jsou opět směřovány k vedení obce, což zahrnuje starostu a další příslušné orgány.

²⁵ ČAREK, Jiří. *Městské znaky v českých zemích*. Praha: Academia, 1985, s. 37.

²⁶ ČAREK, Jiří. *Městské znaky v českých zemích*. Praha: Academia, 1985, s. 38.

Parlamentní heraldická komise v rámci procesu udělování obecních symbolů požaduje v žádosti o obecní znak barevné vyobrazení spolu s heraldickým popisem, blasonem, což je obvyklý postup pro zajištění správného zachycení symbolu. Po pečlivém zhodnocení kvality návrhu a jeho souladu s heraldickými pravidly komise doporučí předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, aby udělil obci či městu znak a prapor. Po přijetí rozhodnutí předsedy Poslanecké sněmovny jsou všechny kroky tohoto procesu sděleny starostovi obce prostřednictvím písemného vyjádření, aby bylo zajištěno transparentní jednání a dodržení stanovených postupů.²⁷

Během let prošel název poradního orgánu pro heraldiku hned několika změnami. Heraldická komise, zkráceně HK, zřízená na jaře roku 1991, prošla vývojem a dne 6. září 1995 byla přejmenována na Podvýbor pro heraldiku, zkráceně PPH. Tato proměna odrážela neustále se rozvíjející povahu činnosti a zaměření tohoto orgánu.

3.5 Počátek 21. století

Následně, dne 8. listopadu 2000, došlo k dalšímu přejmenování na Podvýbor pro heraldiku a vexilologii (PPHV), což reflektovalo rozšíření jeho působnosti o studium a hodnocení prvků vexilologie. Tyto změny názvu byly důležitými milníky v historii tohoto poradního orgánu a odrážely jeho adaptaci na nové výzvy a požadavky.²⁸

Heraldická komise, dnes známa pod zkratkou PPHV, představovala směsici poslanců a odborníků působících v oblasti heraldiky a širší historie, včetně výtvarníků. Její role spočívala v poskytování odborných rad a doporučení týkající se heraldických otázek. Navzdory tomu, že HK, poté přejmenovaná na PPH a nyní PPHV, nebyla aktivní v samotném navrhování obecních symbolů, sehrála zásadní úlohu v případě, že došlo k návrhům na změny či úpravy těchto symbolů. Odborníci v oblasti heraldiky a vexilologie nebyli formálními členy HK, ale často sloužili jako konzultanti a hosté na zasedáních, jelikož podle pravidel mohli být členy pouze poslanci.

²⁷ Elektronická Sbírka zákonů a mezinárodních smluv [online], [2024.04.20], dostupné z <https://www.e-sbirka.cz/sb/1990/367?zalozka=text>.

²⁸ KUBÍK, Zdeněk. *Heraldická a vexilologická symbolika měst a obcí jihozápadní Moravy (okresů Blansko, Jihlava, Třebíč, Žďár nad Sázavou) v letech 1990 až 1999*. Brno: Masarykova univerzita, Filozofická fakulta, Ústav archivnictví a PVH, 2001. 356 s. Diplomová práce.

Tato dynamika poskytovala široké spektrum informací a odborných názorů, což přispívalo k fundovaným rozhodnutím v oblasti heraldiky a vexilologie. Co se týče mantinelů ohledně zvolení správného vyobrazení obecního symbolu, důležité je podotknout, že nový symbol obce nesmí být identický s již existujícím erbovním znakem šlechtického rodu, státním znakem, znakem biskupství, arcibiskupství a dalšími obdobnými symboly. Většina obcí se snaží vybrat symboly do svého erbu, které reflektují jejich historii a tradice. Existují však i obce, které si od svého založení zachovávají svůj znak v nezměněné podobě, udělený panovníkem, a to až do současnosti. Tyto případy jsou však spíše vzácné.

Kvalitní návrh znaku podle pravidel heraldiky je náročný úkol, který vyžaduje znalost heraldických principů a historických souvislostí. Proto by tvorba znaků měla být svěřena odborníkům, kteří mají potřebné znalosti a zkušenosti v oblasti heraldiky. Alternativně by měly být navrhované znaky posouzeny heraldickými experty, kteří jsou schopni zhodnotit jejich kvalitu a soulad s heraldickými zásadami. Hlavními poradními orgány v oblasti komunálních symbolů jsou Státní oblastní archivy, které disponují odbornými znalostmi a historickými prameny potřebnými pro posouzení a konzultace ohledně znaků měst a obcí.

4 Blason

Francouzský termín „blason“ označuje slovní popis erbu, známý také jako blasonování. Tento popis podléhá pevným pravidlům a užívá odbornou terminologii, která zajišťuje jasnost a srozumitelnost. Měl by být stručný a zbavený zbytečností, zároveň však musí být natolik přesný, aby nepřipouštěl různé interpretace.

Správně sestavený blason musí být tak přesný, aby umožnil jakémukoli kreslíři, který se vyzná v heraldických pravidlech, bezchybně nakreslit popisovaný erb. Zvládnutí pravidel blasonování je proto nezbytné pro každého, kdo se chce věnovat heraldice.

Naše nejstarší blasony byly psány v latině a němčině, k nim se později přidaly i české verze. Nejstarší dochovaný český popis znaku pochází z roku 1437 a nachází se na majestátu císaře Zikmunda Lucemburského, který udělil městu Tábor status města. Tento dokument je významný nejen pro své historické hodnoty, ale také jako důkaz rozvoje českého heraldického jazyka.²⁹

²⁹ BUBEN, Milan, *Encyklopedie heraldiky*. Praha: Nakladatelství Libri, 2003, s. 76.

5 Podvýbor pro heraldiku a vexilologii

5.1 Jednání podvýboru

Průběh schůzí podvýboru pro heraldiku zůstal konzistentní po celou dobu jeho existence. Nicméně aktuálně nejsou tyto schůze veřejné, účastní se jich pouze osoby na základě pozvání. Zástupci obcí byli v prvních letech činnosti komise zváni na tyto zasedání a jejich účast byla poté běžnou praxí. Nicméně v současné době již není zvykem rozesílat pozvánky pro zástupce obcí hromadně. Pozvánky jsou vydávány pouze výjimečně, zejména kvůli plnému programu, který tvoří několik desítek pravidelných žádostí. Tento postup je také motivován potřebou efektivněji řídit časové zdroje a zaměřit se na nejnaléhavější záležitosti.

Mnoho spisů určených k projednávání obsahuje omluvenky od představitelů místních orgánů, což je běžným jevem. Existuje však možnost, že pozvání starostů bylo od počátku spíše symbolické povahy, ale mnozí z nich nebyli zcela jisti, zda je jejich účast očekávána, a proto se raději omlouvali. Na druhou stranu je tady možná i verze, že Česká národní rada nepředpokládala ihned na začátku zájem obcí o udělení symbolů obce v takové míře, že by se do malé jednací místnosti sešla tak velká expertní skupina a také několik desítek zástupců.³⁰

Tato situace by mohla vést k tomu, že pozvání byla vnímána spíše jako formalita než jako skutečné očekávání účasti. Postupem času bylo od této praxe zcela opuštěno. Hlavní důraz je kladen na skupinu, která se často označuje za expertní skupinu. Tato expertní skupina systematicky projednává návrhy komunálních symbolů, součástí toho je i skutečnost, že prakticky rozhoduje o jejich udělení žadatelům. Další klíčovou funkcí je role předsedy podvýboru pro heraldiku, respektive předsedy komise, který má rozhodující hlas při řízení jednání a koordinační činnosti podvýboru či komise. Pouze zvolený člen Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR, který je také členem výboru, například výboru pro vědu a kulturu, může zastávat pozici předsedy podvýboru. Tento předseda má na starosti řízení jednání podvýboru a oficiální komunikaci se žadateli. Je také jediným poslaneckým členem, který je povinen účastnit se těchto jednání, což zajišťuje nezbytnou kontinuitu a odpovědnost v procesu udělování symbolů.

³⁰ APS, Sbirka udělených znaků a praporů obcím a městům 1991–2013, ČNR VII karta 22, inv. č. 249–267, zápis ze schůze č. 11.

Kromě toho má podvýbor zástupce předsedy, který se zasedání účastní pouze v případě nepřítomnosti předsedy, a několik poslaneckých členů, kteří se pravidelně nezúčastňují jednání, což však nebrání v účinné práci podvýboru a jeho rozhodování o udělení symbolů.

Termín a průběh samotného jednání není nikdy pevně stanoven. Obvykle se ovšem koná od 9 hodin ráno, v některé místnosti Parlamentu ČR. Většinou se jednání uskutečňuje v jeden den, s výjimkou výjezdních zasedání, kde se program rozprostírá i na několik dnů, což umožňuje podrobnější analýzu a diskusi o žádostech. Čas ukončení není nikdy přesně definován, avšak s ohledem na počet podaných žádostí nelze vyloučit možnost, že se jednání protáhne až do večerních hodin, což znamená, že podvýbor je připraven věnovat potřebný čas každé žádosti a zajistit důkladné posouzení a rozhodnutí. Tato flexibilita a otevřenost procesu reflektuje důležitost a odpovědnost, kterou podvýbor přikládá své práci v udělování symbolů.

Cílem jednání bylo ověřit správnost popisů symbolů v souladu s pravidly heraldiky a vexilologie. Předpokládá se, že členové expertní skupiny využili dokumentaci přiloženou k žádostem a na základě této dokumentace a ustálených pravidel obou disciplín posoudili platnost a vhodnost navrhovaných symbolů. Následně probíhala diskuse ohledně toho, zda navržený symbol odpovídá historii a kultuře dané obce. Bohužel, v dokumentaci o tomto procesu není dostatek informací k dispozici. Nejvíce informací máme o případech, kdy byly žádosti zamítnuty.

V těchto situacích expertní skupina navrhovala možná řešení, jako například přidělení konkrétnímu členu úkolu vyřešit danou žádost, nebo navrhovala úpravy existujících návrhů, které bylo následně nutné schválit zastupitelstvem. Tento proces vyžaduje pečlivou koordinaci a spolupráci mezi členy expertní skupiny a zastupitelstvem, aby bylo dosaženo konečného rozhodnutí v souladu s pravidly a potřebami dané obce.

Podvýbor se nejčastěji scházel v budovách Poslanecké sněmovny v Praze. Komise a podvýbor neměly přidělenou konkrétní místnost, takže využívaly prostory dle dostupnosti a kapacit. Od počátku činnosti komise se její zasedání konala také mimo parlamentní prostory alespoň jednou ročně. Například v roce 1993 se jedno zasedání uskutečnilo v Harrachově, zatímco v roce 1995 se jednání konala v Brně a Olomouci.³¹ Rok 1995 byl na několik následujících let posledním, kdy se zasedání konalo mimo budovy Poslanecké sněmovny.

³¹ APS, Sbírnka udělených znaků a praporů obcím a městům 1991–2013, PSP 1. karta 122, 1026 zápis schůze heraldické komise, 09.11.1995 Olomouc.

Tento stav se změnil až v roce 2009, kdy se opět začala pořádat pravidelná výjezdní zasedání alespoň jednou ročně, a to v různých provozních střediscích. Od roku 1992 docházelo k postupnému nárůstu počtu projednávaných žádostí. Zasedání podvýboru se konala podle potřeby, což znamenalo, že se mohla uskutečnit až šestkrát ročně. Počet žádostí projednávaných během jednoho zasedání se pohyboval až kolem sta, což svědčilo o vysoké pracovní vytíženosti členů výboru. Tento flexibilní přístup umožňoval efektivní řešení rostoucího množství podaných žádostí a zajišťoval, že všechny záležitosti byly projednány včas a s náležitou pečlivostí. Jednání podvýboru se neomezovala pouze na prostory parlamentu, což přispívalo k lepšímu pochopení a řešení regionálních problémů. Výjezdní zasedání v různých městech poskytovala členům podvýboru příležitost setkat se přímo s občany a místními představiteli, což napomáhalo efektivnějšímu rozhodování.

Tento postup byl obnoven v roce 2009, kdy se členové podvýboru opět začali scházet v různých provozních střediscích, aby zajistili, že jsou brány v potaz potřeby a požadavky obyvatel z různých částí země.³²

5.2 Udělení komunálních symbolů

Obvyklá praxe udělování symbolů tradičně spočívala v tom, že je udělovala nejvyšší autorita dané země, jako prezident nebo ministr. Tento zavedený postup se však změnil v roce 1991, kdy pravomoc udělovat komunální symboly přešla na předsedu Poslanecké sněmovny. Tato změna byla překvapivá a vycházela z doporučení Podvýboru pro heraldiku a vexilologii Parlamentu ČR, který má kompetenci v těchto záležitostech.

Jakmile je rozhodnuto o udělení či neudělení symbolu, je nezbytné, aby byl žadatel automaticky seznámen s výsledkem jednání. Tímto způsobem je zajištěna transparentnost a informovanost všech zainteresovaných stran. Celý proces udělování symbolů probíhá formálně a oficiálně úřední cestou, což zaručuje jeho správnost a legitimitu.

Po ukončení jednání podvýboru jsou výsledky předloženy předsedovi výboru a předsedovi Poslanecké sněmovny. Poté se určí datum slavnostní ceremonie, při níž předseda Poslanecké sněmovny oficiálně předá symboly. Tyto ceremonie se konají dle potřeby, obvykle několikrát ročně, což umožňuje včasné udělení symbolů žadatelům.

³² APS, Sbírnka udělených znaků a praporů obcím a městům 1991–2013, PSP II, karton 89, 10. schůze podvýboru pro heraldiku.

Slavnostní předávání je významnou událostí, při níž jsou zástupcům obce předány jejich dlouho očekávané symboly. Tyto symboly jsou uděleny prostřednictvím slavnostně vyhotovené listiny, která potvrzuje jejich oficiální status. V této listině najdeme úvodní ustanovení, ve kterém předseda parlamentu uděluje obci a jejím občanům dané symboly. Dále jsou na listině vyobrazeny heraldické a vexilologické popisy symbolů. Jednou z mála změn u listiny bylo nahrazení starého symbolů Poslanecké sněmovny velkým státním znakem. Ceremonie zdůrazňuje důležitost těchto symbolů pro obec a jejich historický a kulturní význam.³³

6 Systém REKOS

Systém Rekos byl zaveden během pátého volebního období, což se týkalo let 2006 až 2010, kdy předsedou Podvýboru pro heraldiku a vexilologii byl Zbyněk Novotný. Tento systém slouží k evidenci žádostí o udělení obecních symbolů a k shromažďování informací o těchto symbolech v České republice.

Systém Rekos je rozdělen na neveřejnou část a na část, která je veřejnosti dostupná. Neveřejná část zahrnuje žádosti obcí a jednání o rozhodnutí, zatímco veřejná část zpřístupňuje výsledky této administrativní činnosti široké veřejnosti. Tento rozdělený přístup zajišťuje transparentnost a zároveň chrání citlivé informace během procesu schvalování.

Rekos není pouze evidenční systém pro obecní symboly, ale také poskytuje uživatelům možnost vyhledávání pomocí jednoduchého formuláře. K dispozici je odkaz „Vyhledávání symbolů“ v modré liště v horní části úvodní stránky, který uživatele přivede k tomuto nástroji. Formulář umožňuje vyhledávání podle různých kritérií, což poskytuje flexibilitu při hledání konkrétních informací. Uživatelé mohou vyhledávat podle názvu obce, figury, tinktury nebo dokonce i data rozhodnutí o přidělení symbolu. Tento komplexní vyhledávací nástroj usnadňuje uživatelům rychlé a přesné nalezení požadovaných informací v databázi Rekos.³⁴

³³ Předávání komunálních symbolů [online] [2024.05.22], dostupné z: <https://www.psp.cz/sqw/hp.sqw?k=1230>.

³⁴ HOUZAR, Petr. *Klíč ke znakům měst České republiky*, Brno: Moravská zemská knihovna, 2016, s. 12.

7 Zlínský kraj

Zlínský kraj je vyšší územní samosprávný celek, jeden ze 14 krajů České republiky, který vznikl v roce 2000. Jeho sídelním městem je Zlín. Tento kraj se nachází ve východní až jihovýchodní části České republiky a celé Moravy, přičemž je jediným krajem v Česku, který leží výhradně na historickém území Moravy.

Zlínský kraj se skládá ze čtyř okresů: Kroměříž, Uherské Hradiště, Vsetín a Zlín. Geograficky sousedí na jihovýchodě s Jihomoravským krajem, na severovýchodě s Olomouckým krajem, na severu s Moravskoslezským krajem a na východě se Slovenskem, konkrétně s Žilinským a Trenčínským krajem.

Tento kraj je významný svou kulturní, historickou a ekonomickou rozmanitostí, přičemž město Zlín hraje klíčovou roli jako administrativní a hospodářské centrum regionu. Zlínský kraj nabízí bohaté přírodní krásy, kulturní památky a rozmanité možnosti pro turistiku a rekreaci.³⁵

Následující tabulka poskytuje podrobný přehled o počtu měst, obcí a městysů, které se nacházejí v jednotlivých okresech Zlínského kraje. V tabulce jsou uvedeny konkrétní čísla pro každý okres, což nám umožňuje lépe pochopit geografické rozložení a administrativní strukturu tohoto regionu.³⁶

³⁵ Zlínský kraj: Kraj bez hranic [online] [2024.05.22], dostupné z: <https://zlinskykraj.cz/>.

³⁶ Autorem tabulky je autorka této práce a data z tabulky pocházejí ze systému REKOS.

Porovnání obcí a měst Zlínského kraje

Okres	Druh ÚSC	Počet ÚSC
Zlín	města	10
	obce	80
	městys	1
Kroměříž	města	7
	obce	71
	městys	1
Uherské Hradiště	města	7
	obce	68
	městys	3
Vsetín	města	6
	obce	52
	městys	1

ÚSC = Územní samosprávný celek

Tabulka 1: Porovnání obcí a měst Zlínského kraje. Zdroj: data z REKOS. Tabulka: autor práce.

Další tabulka poskytuje přehled o počtu udělených symbolů ve Zlínském kraji v roce 2000. Tabulka je systematicky rozdělena podle jednotlivých okresů, což nám umožňuje detailní srovnání počtu udělených symbolů mezi těmito okresy. Každý okres je dále rozdělen na kategorie obcí a měst, což poskytuje jasný obraz o tom, kolik symbolů bylo uděleno každé skupině. Tímto způsobem můžeme snadno identifikovat, které okresy byly v udělování symbolů nejaktivnější, a také vidět, zda byl větší počet symbolů udělen městům nebo obcím.³⁷

Počet udělených symbolů v roce 2000 ve Zlínském kraji

Okres	Druh ÚSC	Počet udělení
Zlín	města	0
	obce	14
Kroměříž	města	0
	obce	5
Uherské Hradiště	města	0
	obce	11
Vsetín	města	0
	obce	5

Tabulka 2: Počet udělených symbolů v roce 2000 ve Zlínském kraji. Zdroj: data z REKOS. Tabulka: autor práce.

³⁷ Autorem tabulky je autorka této práce a data z tabulky pocházejí ze systému REKOS.

Následující poslední dvě tabulky jsou připraveny spíše pro představu a orientaci.

První tabulka poskytuje přehled o počtu komunálních symbolů udělených v roce 2000 ve Zlínském kraji a srovnává tuto situaci s celkovým počtem udělených symbolů v celé České republice. Aby byl přehled srozumitelnější a umožnil lepší porozumění poměrům, doplnila jsem tabulku také o informace v procentech. Díky tomu je jasné vidět, jaký podíl symbolů byl udělen právě ve Zlínském kraji ve srovnání s ostatními regiony v rámci České republiky.³⁸

Počet udělených symbolů v roce 2000 v porovnání se Zlínským krajem

Oblast	Počet udělených symbolů	V procentech
Zlínský kraj	41	16 %
Česká republika	257	100 %

Tabulka 3: Počet udělených symbolů v roce 2000 v porovnání se Zlínským krajem. Zdroj: data z REKOS.

Tabulka: autor práce.

³⁸ Autorem tabulky je autorka této práce a data z tabulky pocházejí ze systému REKOS.

Druhá a zároveň poslední tabulka se zaměřuje především na vizuální stránku komunálních symbolů. Poskytuje informace o rozdělení udělených komunálních symbolů podle hlavních figur. Konkrétně zde najdeme rozdělení symbolů do kategorií podle jejich hlavních motivů: zvířecí motivy, rostlinné motivy, historické a náboženské motivy, a také geografické motivy. V rámci této analýzy jsem jednotlivé komunální symboly udělené ve Zlínském kraji v roce 2000 rozdělila podle vzhledu do těchto skupin. Je důležité poznamenat, že některé symboly obsahují více než jeden motiv, a proto byly zařazeny do více kategorií, což vysvětluje vyšší počty uvedené v tabulce. Tato tabulka nám tedy umožňuje lépe pochopit, jaké vizuální prvky jsou v komunální heraldice tohoto regionu nejčastěji používány a jak se různé motivy kombinují.³⁹

**Typy symbolů podle hlavních motivů ve Zlínském kraji
v roce 2000**

Typ členění	Počet symbolů
Zvířecí motivy	17
Rostlinné motivy	11
Historické a náboženské motivy	17
Geografické motivy	2

Tabulka 4: Typy symbolů podle hlavních motivů ve Zlínském kraji v roce 2000. Zdroj: data z REKOS. Tabulka: autor práce.

³⁹ Autorem tabulky je autorka této práce a data z tabulky pocházejí ze systému REKOS.

7.1 Zlín

Město Zlín, statutární město na východě Moravy, se rozkládá v údolí řeky Dřevnice, na rozhraní Hostýnských a Vizovických vrchů. Je správním a kulturním centrem Zlínského kraje.

První písemná zmínka o městě pochází z roku 1322, ačkoliv existovalo již kolem roku 1260. V polovině 13. století založil jádro města kolonizátor Vilém z Hustopeče.⁴⁰ Významné rozšíření městské správy Zlín zažil v letech 1397, 1509 a 1516, a od roku 1496 je Zlín oficiálně označován jako město. V období od roku 1949 do roku 1989 neslo město název Gottwaldov, na počest prvního komunistického prezidenta Československa, Klementa Gottwalda. Od středověku používal Zlín na své pečeti a později i ve znaku obraz věžovité dvoupatrové brány s otevřenými vraty, nad kterou se nacházela osmihrotá hvězda, odvozená od znaku někdejší vrchnosti, pánů ze Šternberka. Formy tohoto znamení se v průběhu času měnily. V roce 1935 proto město požádalo ministerstvo vnitra o schválení nového znaku, který navrhl prof. František Kysela. Tento znak byl oficiálně schválen výnosem č. 19339/1935/7 dne 25. ledna 1936.⁴¹

Zlín se pyšní řadou pamětihodností, mezi které patří městská památková zóna zahrnující zámek a zámecký park. Další významné památky jsou například známý mrakodrap č. 21, který je jedním z ikonických symbolů města, Kolektivní dům a památník Tomáše Bati, zakladatele slavné obuvnické firmy Baťa, která výrazně ovlivnila historii a rozvoj města. Tomáš Baťa se stal již neodmyslitelnou součástí města Zlín.

V současné době ve Zlíně žije 74 255 obyvatel. Město je nejen důležitým správním a kulturním centrem, ale také místem s bohatou historií a mnoha atraktivními památkami, které přitahují turisty z celé republiky i ze zahraničí.⁴²

⁴⁰ LIŠKA, Karel, MUCHA, Ludvík, *Klíč k našim městům*. Praha: Práce, 1979.

⁴¹ AUGUSTIN, Josef, *Česká republika ve znacích, symbolech a erbech*. Sokolov: Arbor, 1997, s. 233.

⁴² Oficiální stránky statutárního města Zlína [online], [2024.05.22], dostupné z <https://www.zlin.eu/>.

8 Katalog obcí a měst Zlínského kraje v roce 2000

8.1 Tichov (obec)

Obec Tichov je malá vesnice nacházející se ve Valašsku, situovaná 5 km severozápadně od Valašských Klobouk. Tichov leží v malebném údolí kolem Tichovského potoka na jižním okraje Vizovických vrchů. Historie osídlení oblasti kolem Tichova sahá až do pravěku. První písemná zmínka o Tichově pochází z roku 1422, kdy byl součástí Brumovského panství. V roce 1980 se Tichov administrativně sloučil s Valašskými Klobouky a stal se jejich místní částí. Nicméně, dne 1. ledna 1993, se Tichov opět osamostatnil a nyní funguje jako samosprávná obec. Tato obec má 340 obyvatel, kteří žijí ve 107 staveních.⁴³

Žádost:

Žádost o schválení znaku a praporu obce podal dne 4.8.1999 tehdejší starosta obce Tichov Emil Sáblik. Navrhované symboly byly schváleny obecním zastupitelstvem dne 30. 7. 1999.

Autor návrhu:

Miroslav J. V. Pavlů, heraldik

Oznámení při PPHV:

24. 1. 2000, PhDr. Vladimír Cisár, tehdejší předseda podvýboru pro heraldiku.

Žádosti bylo vyhověno a bylo doporučeno, aby byly symboly v navrhované podobě uděleny.

Projednáno v PPHV:

5. 1. 2000

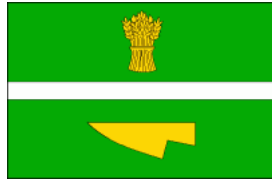
Blason:

V zeleném štítě dva zlaté obilné snopy vedle sebe, pod nimi pod sebou položené stříbrná kosa násadou doprava a zlatá radlice.

⁴³ Oficiální stránky obce Tichova [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.tichov.cz/>.

Výklad praporu:

List tvoří tři vodorovné pruhy, zelený, bílý a zelený v poměru 9 : 2 : 9. V horním pruhu žlutý snop, v dolním žlutá radlice hrotem k žerdi a ostřím k dolnímu okraji. Poměr šířky k délce listu je 2 : 3.⁴⁴

Obrázek 2: prapor obce Tichov.

Zdroj: REKOS.

Obrázek 1: znak obce Tichov.

Zdroj: REKOS.

⁴⁴ Archiv PS PČR Praha: Sbírnka udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013), č. j. 0245/3VO/99/PPH.

8.2 Strání (obec)

Obec Strání se nachází na jižní Moravě, v jihovýchodním cípu Zlínského kraje. Tato malebná vesnice leží v údolí, které je z velké části obklopeno horami a kopci. V blízkosti obce se nachází i nejvyšší hora Bílých Karpat, Velká Javořina, která dominuje okolní krajině. Obec je rozdělena na dvě části – Strání a Květnou, které však tvoří jeden celek a společně vytvářejí soudržnou komunitu. Jedna z prvních písemných zmínek o obci Strání pochází ze 14. století a je uvedena v Zemských deskách olomouckých. Celá oblast je známá svými kulturními zvyky a tradicemi. Strání není výjimkou a je proslulé zejména díky svým fašankovým slavnostem a straňanským hodům. Obec má přibližně 3 365 obyvatel, kteří zde žijí a udržují místní tradice.⁴⁵

Žádost:

Žádost o schválení znaku a praporu obce podal dne 4.8.1999 tehdejší starosta obce Strání Antonín Zámečník.

Autor návrhu:

Mgr. Jan Tejkal, heraldik a vexilolog

Oznámení při PPHV:

24. 1. 2000, PhDr. Vladimír Cisár, tehdejší předseda podvýboru pro heraldiku.

Žádosti bylo vyhověno a bylo doporučeno, aby byly symboly v navrhované podobě uděleny.

Projednáno v PPHV:

5. 1. 2000

Blason:

V zeleném štítě vykořeněný strom se zlatou korunou a stříbrným kmenem, kosmo podloženým zlatou sekerou.

⁴⁵ Oficiální stránky obce Strání [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.strani.cz/informace-o-obci/>.

Výklad praporu:

List tvoří tři souvislé pruhy, žlutý, zelený a bílý v poměru 1 : 2 : 1. V zeleném pruhu vykořeněný strom se žlutou korunou a bílým kmenem kosmo podložený žlutou sekyrou. Poměr šířky k délce listu je 2 : 3.⁴⁶

Obrázek 4: prapor obce Strání.

Zdroj: REKOS.

Obrázek 3: znak obce Strání.

Zdroj: REKOS.

⁴⁶ Archiv PS PČR Praha: Sbírká udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013), č. j. 0244/3VO/99/PPH.

8.3 Lehotice (obec)

Obec Lehotice se nachází na jižním úpatí Hostýnských vrchů, přibližně 5 km jihovýchodně od Holešova. První písemná zpráva o existenci osady pochází z roku 1342, kdy ji zakoupil moravský markrabě Karel. Nedlouho poté, v roce 1368, přešla obec do vlastnictví mocného rodu Šternberků. Historie Lehotic je bohatá a propojená s významnými šlechtickými rody, což je patrné z historických záznamů. V současnosti je obec Lehotice administrativně součástí okresu Kroměříž ve Zlínském kraji. Obec má přibližně 455 obyvatel a 149 domů. Tato malebná vesnice je obklopena krásnou přírodou Hostýnských vrchů, což z ní činí atraktivní místo k životu i návštěvě.⁴⁷

Žádost:

Žádost o schválení znaku a praporu obce podal dne 20. 7. 1999 tehdejší starosta obce Lehotice František Vala. Navrhované symboly byly schváleny obecním zastupitelstvem 15. 7. 1999.

Autor návrhu:

Miroslav J. V. Pavlů, heraldik

Oznámení při PPHV:

24. 1. 2000, PhDr. Vladimír Cisár, předseda podvýboru pro heraldiku.

Žádosti bylo vyhověno a bylo doporučeno, aby byly symboly v navrhované podobě uděleny.

Projednáno v PPHV:

5. 1. 2000

Blason:

V modrém štítě pod zlatou hlavou s rostoucí černou korunovanou orlicí s červenou zbrojí zkřížené stříbrné nože s červenými rukojetmi, hroty a ostřím nahoru, provázené čtyřmi zlatými osmihrotými hvězdami.

⁴⁷ Oficiální stránky obce Lehotice [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.lehotice.cz/>.

Výklad praporu:

List tvoří pět vodorovných pruhů, černý, žlutý, modrý, žlutý a černý, v poměru 1 : 1 : 6 : 1 : 1. Uprostřed modrého pruhu dva zkřížené bílé nože s červenými rukojeťmi, hroty a ostřím nahoru, provázené čtyřmi žlutými osmicípými hvězdami. Poměr šířky k délce listu je 2 : 3.⁴⁸

Obrázek 6: prapor obce Lehotice.

Zdroj: REKOS.

Obrázek 5: znak obce Lehotice.

Zdroj: REKOS.

⁴⁸ Archiv PS PČR Praha: Sbíрка udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013), č. j. 0238/3VO/99/PPH.

8.4 Držková (obec)

Obec Držková se nachází v příjemné krajině Hostýnských vrchů, v nejsevernějším cípu zlínského okresu. První písemný doklad o existenci této obce se datuje do roku 1391, kdy je zaznamenán v Zemských deskách kraje olomouckého. Ježek ze Šternberka, známý též jako Ježek z Lukova, v té době zapsal Bolce, manželce Štěpánka, právem věnným 80 hřiven na Dolní a Horní Držkové s vyloučením lesů. Historické záznamy tedy naznačují, že v obci existovaly dvě osady. Název Držková je odvozen od jména jejího prvního zakladatele, Držislava. V současnosti v obci žije asi 350 obyvatel, kteří zde nacházejí mnoho kulturního a společenského vyžití.⁴⁹

Žádost:

Žádost o schválení znaku a praporu obce podal dne 3. 9. 1999 tehdejší starosta obce Držková Zdeněk Kögler. Navrhované symboly byly schváleny obecním zastupitelstvem dne 2. 9. 1999.

Autor návrhu:

Miroslav J. V. Pavlů, heraldik

Oznámení při PPHV:

27. 2. 2000, PhDr. Vladimír Cisár, předseda podvýboru pro heraldiku.

Žádosti bylo vyhověno a bylo doporučeno, aby byly symboly v navrhované podobě uděleny.

Projednáno v PPHV:

5. 1. 2000

Blason:

V modrém štítě zlatý vykračující jelen, na něm sedí zlatovlasý mladík v černých botách, červených kalhotách se zlatým pásem a stříbrné košili, držící se pravou rukou paroží a v levici třímající stříbrnou valašku na zlatém topůrku.

⁴⁹ Oficiální stránky obce Držková [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.drzkova.cz/>.

Výklad praporu:

List tvoří pět vodorovných pruhů, červený, bílý, modrý, bílý a červený v poměru 1 : 1 : 12 : 1 : 1. Uprostřed mezi žlutými parohy dvě zkřížené bílé valašky se žlutými topůrky.⁵⁰

Obrázek 8: prapor obce Držková.

Zdroj: REKOS.

Obrázek 7: znak obce Držková.

Zdroj: REKOS.

⁵⁰ Archiv PS PČR Praha: Sbíрка udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013), č. j. 0275/3VO/99/PPH.

8.5 Lukov (obec)

Lukov je malebná vesnice, která se rozkládá na úpatí Hostýnských hor. Místo, kde se hanácké roviny setkávají s hornatým terénem, vytváří fascinující kontrast. Historie Lukova je spojena s místním hradem stejného jména, který byl postaven na kopci a sloužil jako součást ochranné sítě hradů na východní hranici Českého království. První zmínky o hradu sahají až do roku 1219. Dnes žije v Lukově více než 1700 obyvatel, z nichž přes 200 žije v Domově pro seniory. Ve vesnici je aktivní spolkový život, místní občané se zapojují do různých sdružení, jako například Český červený kříž. Lukov je místem s bohatou historií a pestrou komunitou obyvatel.⁵¹

Žádost č. I:

Žádost č. I o schválení znaku a praporu obce podal dne 26.8.1999 tehdejší starosta obce Lukov Ing. Josef Julina. Navrhované symboly byly schváleny obecním zastupitelstvem dne 25. 8. 1999.

Autor návrhu č. I:

Miroslav J. V. Pavlů, heraldik

Oznámení při PPHV:

13. 1. 2000, PhDr. Vladimír Cisár, předseda podvýboru pro heraldiku.

Žádosti nebylo vyhověno, neboť nešlo ve znaku použít čistý znak šlechtického rodu. Obci byla doporučena prolomená brána a v ní volně šternberskou hvězdu.

Projednáno v PPHV:

5. 1. 2000

Žádost č. II:

Žádost č. II o schválení znaku a praporu obce podal dne 12.4.2000 tehdejší starosta obce Lukov, pan Ing. Josef Julina.

⁵¹ Oficiální stránky obce Lukov [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.lukov.cz/>.

Autor návrhu:

Miroslav J. V. Pavlů, heraldik

Oznámení při PPHV:

17. 5. 2000, PhDr. Vladimír Císár, předseda podvýboru pro heraldiku.

Žádosti č. II bylo vyhověno a bylo doporučeno, aby byly symboly v navrhované podobě uděleny.

Projednáno v PPHV:

19. 4. 2000

Blason:

V modrém štítě na stříbrno-černě čtvrcené patě zlatá kvádrovaná hradba se dvěma věžemi s cimbuřím a černým oknem. Mezi věžemi stříbrná lidská část kentaura se zlatým napjatým lukem a šípem. V prázdné bráně zlatá osmicípá hvězda.

Výklad praporu:

List tvoří devět vodorovných pruhů, modrý, žlutý, černý, bílý, černý, bílý, černý, žlutý a modrý, v poměru 2:1:1:1:1:1:1:1:2. Uprostřed kosmo postavené, modrých pruhů se dotýkající modré čtvercové pole se žlutou osmicípou hvězdou.⁵²

Obrázek 11: prapor obce Lukov.

Zdroj: REKOS.

Obrázek 9: neschválený návrh č. I znaku obce Lukov.

Zdroj: APS.

Obrázek 10: schválený návrh č. II znaku obce Lukov.

Zdroj: REKOS.

Zdrojem obrázku č. 35 je Archiv Poslanecké sněmovny ČR.⁵³

⁵² Archiv PS PČR Praha: Sbíрка udělených znaků a praporů obcím a městům (1991 – 2013), č. j. 258/99/3VO/PPH.

⁵³ Archiv PS PČR Praha: Sbíрка udělených znaků a praporů obcím a městům (1991 – 2013), č. j. 258/99/3VO/PPH.

8.6 Němčice (obec)

Obec Němčice se nachází na jihozápadním mírném svahu výběžků Karpat, avšak stále v oblasti Hané, na trase mezi Břestem a Kostelcem z Holešova. V historických záznamech se osada objevuje pod názvy Němčice i Němčičky. První písemná zmínka o Němčicích pochází z roku 1261. Z dávných dob se v Němčicích zachovala vzácná památka – kamenný smírčí kříž. Na tomto kříži byl kdysi nápis, který je však dnes již nečitelný. V současné době má obec Němčice 373 obyvatel.⁵⁴

Žádost:

Žádost o schválení znaku a praporu obce podala dne 5. 11. 1999 tehdejší starostka obce Němčice Marie Procházková. Není uvedeno, kdy byly navrhované symboly schváleny obecním zastupitelstvem.

Autor návrhu:

Jiří Louda

Oznámení při PPHV:

24. 1. 2000, PhDr. Vladimír Cisár, předseda podvýboru pro heraldiku.

Žádosti o udělení znaku bylo vyhověno a bylo doporučeno, aby byl symbol v navrhované podobě udělen. Prapor podvýbor nedoporučil, neboť nelze na prapor položit znak.

Projednáno v PPHV:

5. 1. 2000

Blason:

V červeno-zeleně polceném štítě vpravo polovina stříbrného kopřivového listu, vlevo přiléhající polovina zlatého obilného snopu.

Dodatečná žádost:

Dodatečnou žádost o schválení praporu obce podala dne 20. 11. 2000 tehdejší starostka obce Němčice Marie Procházková.

⁵⁴ Oficiální stránky obce Němčice [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.obec-nemcice.cz/>.

Autor návrhu:

neuveveno

Oznámení při PPHV:

24. 2. 2000, PhDr. Vladimír Cisár, předseda podvýboru pro heraldiku.

Žádosti o udělení praporu bylo vyhověno a bylo doporučeno, aby byl symbol v navrhované podobě udělen.

Projednáno v PPHV:

16. 2. 2000

Výklad praporu:

List tvoří dva svislé pruhy, červený s polovinou bílého kopřivového listu, k němuž přiléhá polovina žlutého obilného snopu v zeleném pruhu. Poměr šířky k délce listu je 2 : 3.⁵⁵

Obrázek 13: neschválený prapor obce Němčice.

Zdroj: APS.

Obrázek 14:
schválený prapor obce
Němčice. Zdroj: REKOS.

Obrázek 12: znak obce Němčice.
Zdroj: REKOS.

Zdrojem obrázku č. 44 je Archiv Poslanecké sněmovny ČR.⁵⁶

⁵⁵ Archiv PS PČR Praha: Sbíрка udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013),
č. j. 0231/3VO/99/PPH.

⁵⁶ Archiv PS PČR Praha: Sbíрка udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013),
č. j. 258/99/3VO/PPH.

8.7 Všemina (obec)

Všemina se nachází v malebném údolí, které se rozkládá na obou březích potoka Všeminka. První písemná zmínka o existenci osady pochází z roku 1373 a je zaznamenána v Zemských deskách olomouckého kraje. Tato historická zmínka svědčí o dlouhé a bohaté historii Všeminy, která se od té doby rozvíjela a měnila. Dnes je Všemina známa nejen svou historií, ale i krásným okolím. Obec je obklopena rozsáhlými lesy, které návštěvníky lákají například k procházkám. Tato obec je domovem přibližně 1100 obyvatel.⁵⁷

Žádost:

Žádost o schválení znaku a praporu obce podal dne 15. 9. 1999 tehdejší starosta obce Všemina, Adolf Drábek. Navrhované symboly byly schváleny obecním zastupitelstvem dne 14. 9. 1999.

Autor návrhu:

Miroslav J. V. Pavlů, heraldik

Miroslav J. V. Pavlů se narodil 24.7.1954 v Hranicích na Moravě. Jedná se o regionálního publicistu a heraldika, je také autorem prací o Bystřicku.⁵⁸ Heraldik Miroslav Pavlů je jedním z nejuznávanějších odborníků v České republice. Vytvořil většinu následujících návrhů komunálních symbolů ve Zlínském kraji. Původně jsem se vyučil kuchařem. Touto profesí se živil více než pětadvacet let. Heraldika jej však zajímala už od útlého mládí. K heraldice jej přivedl zlínský archivář Zdeněk Pokluda.⁵⁹

Oznámení při PPHV:

28. 2. 2000, PhDr. Vladimír Císár, tehdejší předseda podvýboru pro heraldiku.

Žádosti bylo vyhověno a bylo doporučeno, aby byly symboly v navrhované podobě uděleny.

⁵⁷ Oficiální stránky obce Všemina [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.obecvsemina.cz/obec/o-nasi-obci/>.

⁵⁸ Bibliografie dějin Českých zemí [online], [2024.05.23], dostupné z <https://biblio.hiu.cas.cz/records/48299e57-8629-4fa6-8258-d03caaf5af5a?locale=cs>.

⁵⁹ Prostějovský deník: Z kuchaře se stal heraldikem. Navrhuje znaky i učitelům [online], [2024.05.23], dostupné z https://prostejovsky.denik.cz/zpravy_region/z-kuchare-se-stal-heraldikem-navrhuje-znaky-i-ucit.html.

Projednáno v PPHV:

16. 2. 2000

Blason:

V červeně-stříbrně děleném štítě nahoře dva zkřížené meče se zlatými jílcí a záštitami, dole modrý heraldický kříž s pěti (1, 3, 1) zlatými hvězdami.

Výklad praporu:

List tvoří čtyři vodorovné pruhy, červený, bílý, modrý a bílý v poměru 10 : 3 : 4 : 3. V žerďové a střední části červeného pruhu dva zkřížené bílé meče hroty nahoru se žlutými jílcí a záštitami. V modrém pruhu pět žlutých šesticípých hvězd. Poměr šířky k délce listu je 2 : 3.⁶⁰

Všechny ukázky komunálních symbolů použité v této práci pocházejí z databáze REKOS (Registr komunálních symbolů) spravované Poslaneckou sněmovnou Parlamentu České republiky.⁶¹

Obrázek 15: prapor obce Všemina.

Zdroj: REKOS.

Obrázek 16: znak obce Všemina.

Zdroj: REKOS.

⁶⁰ Archiv PS PČR Praha: Sběrka udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013), č. j. 0279/3VO/99/PPH.

⁶¹ Vyhledávání v systému Rekos [online] [cit.2024.05.24], dostupné z: https://rekos.psp.cz/vyhledani-symbolu?typ=0&obec=v%C5%A1emina&poverena_obec=&popis=&kraj=0&okres=0&od=&do=&hledat= (platí pro všechny obrázky).

8.8 Ublo (obec)

Název obce pochází z obecního jména „ubl“, které znamenalo pramen nebo studánku. Toto slovo poukazovalo na přítomnost přírodního pramene vody, který měl velký význam pro první obyvatele této oblasti. Původně se zde nacházelo místo, kde vyvěrala voda, což přirozeně přitahovalo lidi, kteří hledali vhodné místo k osídlení. První písemná zmínka o osadě s názvem Ublo se datuje do roku 1450, což naznačuje, že obec má dlouhou a bohatou historii. V průběhu staletí se osada rozvíjela a měnila, a i když je stále malou obcí, je důležitou součástí místního kulturního a historického dědictví. Dnes v obci žije přibližně 292 obyvatel.⁶²

Žádost:

Žádost o schválení znaku a praporu obce podala dne 30. 9. 1999 tehdejší starostka obce Ublo Mgr. Jana Martincová. Navrhované symboly byly schváleny obecním zastupitelstvem dne 20. 9. 1999.

Autor návrhu:

Miroslav J. V. Pavlů, heraldik

Oznámení při PPHV:

29. 2. 2000, PhDr. Vladimír Cisár, tehdejší předseda podvýboru pro heraldiku.

Žádosti bylo vyhověno a bylo doporučeno, aby byly symboly v navrhované podobě uděleny.

Projednáno v PPHV:

16. 2. 2000

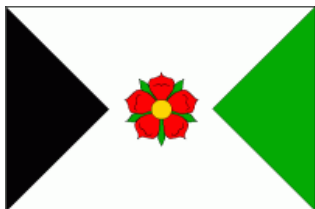
Blason:

Ve stříbrném štítě černý krácející tetřívěk s červeným hřebínkem, za ním na zeleném stonku červená růže se zlatým semeníkem a zelenými kališními lístky, provázena v horních rozích dvěma stejnými růžemi bez stonku.

⁶² Oficiální stránky obce Ublo [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.ublo.cz/historie>.

Výklad praporu:

Bílý list s červenou růží se žlutým semeníkem a zelenými kališními lístky, černým žerďovým klínem s vrcholem v jedné třetině délky listu a se zeleným vlajícím klínem v vrcholem ve druhé třetině listu. Poměr šířky k délce listu je 2 : 3.⁶³

Obrázek 17: prapor obce Ublo.

Zdroj: REKOS.

Obrázek 18: znak obce Ublo.

Zdroj: REKOS.

⁶³ Archiv PS PČR Praha: Sbírnka udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013), č. j. 0300/3VO/99/PPH.

8.9 Mikulůvka (obec)

Mikulůvka se nachází v údolí na východním úpatí Hostýnských vrchů. Obcí protéká stejnojmenný potok, který se vlévá do Vsetínské Bečvy. Historie vzniku obce je úzce spjata se vznikem města Vsetín, jehož existence je doložena již v roce 1308. Nejprve zde vznikala rodová sídla. Postupem času docházelo ke spojování, sblížování a zanikání těchto rodových obcí. Názvy nových obcí byly často odvozovány od místních jmen a pozemky si přebírala nově vznikající šlechta. Dnes je Mikulůvka součástí Zlínského kraje. V minulosti příslušela k Valašskému Meziříčí, a později se stala součástí okresu Vsetín. V současnosti zde žije okolo 800 obyvatel.⁶⁴

Žádost:

Žádost o schválení znaku a praporu obce podala dne 7. 9. 1999 tehdejší starostka obce Mikulůvka Naděžda Geržová.

Autor návrhu:

neuveдено

Oznámení při PPHV:

28. 2. 2000, PhDr. Vladimír Cisár, tehdejší předseda podvýboru pro heraldiku.

Žádosti bylo vyhověno a bylo doporučeno, aby byly symboly v navrhované podobě uděleny.

Projednáno v PPHV:

16. 2. 2000

Blason:

V červeno-modře polceném štítě dopředu obrácená rozkřídlená stříbrná husa se zlatou zbrojí, provázená nahoře vpravo stříbrnou, zlatě zdobenou mitrou, vlevo třemi zkříženými stříbrnými pštrosími pery.

⁶⁴ Oficiální stránky obce Mikulůvka [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.mikuluvka.cz/vitajte-na-mikuluvce>.

Výklad praporu:

List tvoří dva svislé pruhy, červený a modrý. V horní polovině žerďové části bílá, žlutě zdobená mitra, uprostřed bílá rozkřídlená husa se žlutou zbrojí, v horní polovině vlající části tři zkřížená bílá pštrosí péra. Poměr šířky k délce listu je 2 : 3.⁶⁵

Obrázek 20: prapor obce Mikulůvka.

Zdroj: REKOS.

Obrázek 19: znak obce Mikulůvka.

Zdroj: REKOS.

⁶⁵ Archiv PS PČR Praha: Sbírká udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013), č. j. 0273/3VO/99/PPH.

8.10 Lutonina (obec)

Název Lutonina pochází z původního jména vsi, lhota Lutoňova. První písemná zmínka o obci pochází z roku 1261 a je spojena se založením cisterciánského kláštera Smilheim ve Vizovicích. Lutonina byla součástí vizovického panství až do roku 1848, kdy došlo k zániku feudálního systému. V současnosti je obec Lutonina součástí okresu Zlín a Zlínského kraje. Má přibližně 418 obyvatel, kteří žijí v této malebné lokalitě a pečují o svou kulturu a historii v obci. Život v obci je charakterizován komunitním duchem a úctou k tradicím, což přispívá k její jedinečné atmosféře a atraktivitě pro obyvatele i návštěvníky.⁶⁶

Žádost:

Žádost o schválení znaku a praporu obce podal dne 11.10.1999 tehdejší starosta obce Lutonina Jan Polanský. Navrhované symboly byly schváleny obecním zastupitelstvem dne 24. 9. 1999.

Autor návrhu:

Miroslav J. V. Pavlů, heraldik

Oznámení při PPHV:

29. 2. 2000, PhDr. Vladimír Cisár, předseda podvýboru pro heraldiku.

Žádosti bylo vyhověno a bylo doporučeno, aby byly symboly v navrhované podobě uděleny.

Projednáno v PPHV:

16. 2. 2000

Blason:

V modro-stříbrně kosmo čtvrtém štítě zlatý korunovaný sloup, na něm uprostřed červená růže se zlatým semeníkem a zelenými kališními lístky nesená zobáky dvou letících hýlů přirozené barvy.

⁶⁶ Oficiální stránky obce Lutonina [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.lutonina.cz/>.

Výklad praporu:

List tvoří žerďový modrý pruh široký jednu šestinu délky listu, kosmo bílomodře čtvrcené čtvercové pole a modrý svislý pruh na vlajícím okraji. Uprostřed listu červená růže se žlutým semeníkem a zelenými kališními lístky nesená zobáky dvou letících hýlů a provázená nahoře korunou a dole obrácenou korunou, oběma žlutými. Poměr šířky k délce listu je 2 : 3.⁶⁷

Obrázek 22: prapor obce Lutonina.

Zdroj: REKOS.

Obrázek 21: znak obce Lutonina.

Zdroj: REKOS.

⁶⁷ Archiv PS PČR Praha: Sbíрка udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013), č. j. 0310/3VO/99/PPH.

8.11 Jasenná (obec)

Obec Jasenná se nachází na hlavní spojnici mezi Zlínem a Vsetínem, v malebném prostředí Vizovických vrchů pod horou Vartovnou a kopcem Syrakovem. První písemná zmínka o této oblasti pochází z roku 1468. Název Jasenná vznikl jako adjektivum k podstatnému jménu jasan, což znamená ves, stráň nebo hora porostlá jasaný. S počtem obyvatel přibližně 945 si obec udržuje svůj tradiční venkovský charakter a těží ze své historie a přírodního dědictví.⁶⁸

Žádost:

Žádost o schválení znaku a praporu obce podala dne 20.9.1999 tehdejší starostka obce Jasenná Zdeňka Turková. Navrhované symboly byly schváleny obecním zastupitelstvem dne 13. 9. 1999.

Autor návrhu:

Miroslav J. V. Pavlů, heraldik

Oznámení při PPHV:

29. 2. 2000, PhDr. Vladimír Cisár, předseda podvýboru pro heraldiku.

Žádosti bylo vyhověno a bylo doporučeno, aby byly symboly v navrhované podobě uděleny.

Projednáno v PPHV:

16. 2. 2000

Blason:

V modrém štítě stříbrná červeně uzděná koňská hlava s krkem, podložená dvěma stříbrnými sekerami – valaškami na zlatých topůrkách, provázená nahoře a dole dvěma zlatými bodláky, po stranách dvěma zlatými listy jasanu.

⁶⁸ Oficiální stránky obce Jasenná [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.jasenna.eu/>.

Výklad praporu:

Modrý list se žlutým ondřejským křížem s rameny širokými jednu desetinu šířky listu. Uprostřed bílá koňská hlava s krkem a červeným uzděním. Poměr šířky k délce listu je 2 : 3.⁶⁹

Obrázek 24: prapor obce Jasenná.

Zdroj: REKOS.

Obrázek 23: znak obce Jasenná.

Zdroj: REKOS.

⁶⁹ Archiv PS PČR Praha: Sbíрка udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013),
č. j. 0284/3VO/99/PPH.

8.12 Hvozdná (obec)

Obec Hvozdná leží dvanáct kilometrů severovýchod-ně od Zlína. První zmínka o obci pochází z roku 1446, avšak podle některých záznamů zde již v roce 1413 osídlovali oblast kolem potůčku Korábek první obyvatelé. Nejvyšším bodem v obci je vrch Osmek, který se nachází ve výšce přibližně 340 metrů nad mořem. Dnes ve Hvozdné žije přibližně 1 300 obyvatel. Obec je známá svou malebnou krajinou a bohatou historií, která je hluboce zakořeněna v regionu.⁷⁰

Žádost (znak):

Žádost o schválení znaku obce podal dne 28. 8. 1992 tehdejší starosta obce Hvozdná František Morbicer.

Autor návrhu:

Miroslav J. V. Pavlů, heraldik

Oznámení při PPHV:

15. 7. 1993, PhDr. Jiřina Pavlíková, předsedkyně heraldické komise.

Žádosti bylo vyhověno a byla doporučena jedna z variant k udělení symbolu.

Projednáno v PPHV:

11. 12. 1992

Blason:

V zeleném štítě zlatý dvouocasý korunovaný lev ve skoku, s červenou zbrojí, drží v předních tlapách stříbrný postavený dubový list.

Žádost (prapor):

Žádost o schválení praporu obce podal dne 27. 9. 1999 tehdejší starosta obce Hvozdná, pan Jindřich Bednařík. Navrhovaný symbol byl schválen obecním zastupitelstvem dne 12.8.1999.

⁷⁰ Oficiální stránky obce Hvozdná [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.hvozdna.cz/>.

Autor návrhu:

Antonín Javora, heraldik

Oznámení při PPHV:

29. 2. 2000, PhDr. Vladimír Císár, předseda podvýboru pro heraldiku.

Žádosti bylo vyhověno a bylo doporučeno, aby byl symbol v navrhované podobě udělen.

Projednáno v PPHV:

16. 2. 2000

Výklad praporu:

List tvoří dva vodorovné pruhy, zelený a žlutý. V horním žerďovém rohu žlutý korunovaný dvouocasý lev s červenou zbrojí držící bílý dubový list. Poměr šířky k délce listu je 2 : 3.⁷¹

Obrázek 26: prapor obce Hvozdná.

Zdroj: REKOS.

Obrázek 25: znak obce Hvozdná.

Zdroj: REKOS.

⁷¹ Archiv PS PČR Praha: Sbírká udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013), č. j. 0289/3VO/99/PPH.

8.13 Březůvky (obec)

Malebná obec Březůvky se nachází ve Zlínském kraji. Nejstarší zmínka o této obci pochází z roku 1406, kdy byly Březůvky součástí malenovického panství. Název Březůvky má původ ve slově „bříza“, což naznačuje, že vesnice se nacházela v oblasti, kde rostlo mnoho těchto stromů. Alternativně mohl název vzniknout jako označení pro ves lidí Březových. Na konci 15. století byla obec uváděna pod jménem Březuovka. V současnosti žije v Březůvkách přibližně 775 obyvatel. Obec si uchovává svůj venkovský charakter a je známá svou krásnou přírodou a poklidnou atmosférou.⁷²

Žádost:

Žádost o schválení znaku a praporu obce podal dne 15. 9. 1999 tehdejší starosta obce Březůvky František Kolařík. Navrhované symboly byly schváleny obecním zastupitelstvem dne 2. 9. 1999.

Autor návrhu:

Miroslav J. V. Pavlů, heraldik

Oznámení při PPHV:

28. 2. 2000, PhDr. Vladimír Cisár, předseda podvýboru pro heraldiku.

Žádosti bylo vyhověno a bylo doporučeno, aby byly symboly v navrhované podobě uděleny.

Projednáno v PPHV:

16. 2. 2000

Blason:

Zlato-červeně polcený štít se zelenou patou. Vpravo vyrůstající bříza přirozené barvy, vlevo tři zkřížené zlaté dveře, prostřední hrotem nahoru, ostatní obrácené.

⁷² Oficiální stránky obce Březůvky [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.brezuvky.cz/>.

Výklad praporu:

List tvoří dvě žerďová čtvercová pole, červené nad zeleným, svislý žlutý pruh široký jednu třetinu délky listu se zelenou břízou s bílo-černým kmenem, a dvě čtvercová vlající pole, zelené nad červeným. Poměr šířky k délce listu je 2 : 3.⁷³

Obrázek 28: prapor obce Březůvky.

Zdroj: REKOS.

Obrázek 27: znak obce Březůvky.

Zdroj: REKOS.

⁷³ Archiv PS PČR Praha: Sbírká udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013), č. j. 0277/3VO/99/PPH.

8.14 Újezd u Valašských Klobouk (obec)

Obec Újezd se nachází na mírném návrší nad údolím potoka Svíborky, na jižním okraji Vizovické vrchoviny. Na počátku 19. století zde žilo přibližně 750 obyvatel, a do roku 1890 počet obyvatel vzrostl na 820. Nejstarší zmínka o existenci Újezdu pochází z roku 1261 a je uvedena v tzv. Vizovické listině Smile ze Střílek. Název „Újezd“ nepatří mezi nejstarší místní jména, poprvé se objevuje v roce 1261 ve falzu ze 14. století. V současnosti má obec Újezd přibližně 1 200 obyvatel.⁷⁴

Žádost:

Žádost o schválení znaku a praporu obce podal dne 19. 1. 2000 tehdejší starosta obce Újezd u Valašských Klobouk, pan Vladimír Kráčalík. Navrhované symboly byly schváleny obecním zastupitelstvem dne 17. 1. 2000.

Autor návrhu:

Miroslav J. V. Pavlů, heraldik

Oznámení při PPHV:

29. 2. 2000, PhDr. Vladimír Cisár, předseda podvýboru pro heraldiku.

Žádosti bylo vyhověno a bylo doporučeno, aby byly symboly v navrhované podobě uděleny.

Projednáno v PPHV:

16. 2. 2000

Blason:

V modrém štítě nad zlatou palisádou se třemi (2+1) červenými jablky mitra s červenou růží se zlatým semeníkem a zelenými kališními lístky podložená zkříženými zlatými berlami závitý ven, se stříbrnými sudarii.

⁷⁴ Oficiální stránky obce Újezd u Valašských Klobouk [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.ujezdvk.com/>.

Výklad praporu:

List tvoří pět vodorovných pruhů, červený, žlutý, modrý, žlutý a červený, v poměru 1 : 1 : 6 : 1 : 1. Uprostřed modrého pruhu bílá žlutě zdobená mitra s červenou růží se žlutým semeníkem a zelenými kališními lístky podložená dvěma zříženými žlutými berlami závitem k dolnímu okraji a bílým sudarii. Poměr šířky k délce je 2 : 3.⁷⁵

Obrázek 30: prapor obce Újezd.

Zdroj: REKOS.

Obrázek 29: znak obce Újezd.

Zdroj: REKOS.

⁷⁵ Archiv PS PČR Praha: Sbírká udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013), č. j. 0411/3VO/00/PPH.

8.15 Vážany (obec)

První oficiální zmínka o obci Wasan pochází z roku 1228, ačkoli osídlení této oblasti pravděpodobně existovalo již kolem roku 1050, možná i dříve. Název obce je údajně odvozen od původních obyvatel, kteří sem přišli z oblasti od Váhu. Dnes se obec Vážany nachází v okrese Uherské Hradiště, v rámci Zlínského kraje. V obci žije přibližně 424 obyvatel. Tato vesnice si zachovává svůj historický půvab a nabízí klidné prostředí pro své obyvatele, kteří jsou hrdí na historii a kulturní dědictví svého domova.⁷⁶

Žádost:

Žádost o schválení znaku a praporu obce podal dne 6. 12. 1999 tehdejší starosta obce Vážany František Drobil. Navrhované symboly byly schváleny obecním zastupitelstvem dne 30. 11. 1999.

Autor návrhu:

Miroslav J. V. Pavlů, heraldik

Oznámení při PPHV:

17. 5. 2000, PhDr. Vladimír Cisár, předseda podvýboru pro heraldiku.

Žádosti bylo vyhověno a bylo doporučeno, aby byly symboly v navrhované podobě uděleny.

Projednáno v PPHV:

19. 4. 2000

Blason:

V zeleném štítě buvolí roh, na obou stranách prostrčený třemi tyčemi, se zavěšenými vinnými hrozny na koncích, vše zlaté.

⁷⁶ Oficiální stránky obce Vážany [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.obecvazany.cz/>.

Výklad praporu:

Zelený list s buvolím rohem prostrčeným třemi tyčemi se třemi vinnými hrozny na koncích, vše žluté. Poměr šířky k délce listu je 2 : 3.⁷⁷

Obrázek 32: prapor obce Vážany.

Zdroj: REKOS.

Obrázek 31: znak obce Vážany.

Zdroj: REKOS.

⁷⁷ Archiv PS PČR Praha: Sbíрка udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013), č. j. 365/99/3VO/PPH.

8.16 Ústí (obec)

Obec Ústí se nachází na řece Vsetínská Bečva, přibližně 4 km jižně od Vsetína. Historie obce sahá až do dob, kdy se zde rozvinula podél významné obchodní trasy spojující Polsko a Uhry. Obyvatelé tehdy vyklučili les na stránkách okolních kopců a založili pole a pastviny, což umožnilo rozvoj zemědělství jako hlavního zdroje obživy. První písemná zmínka o obci, která se dochovala pochází z roku 1505. Tehdy byla obec jako součást vsetínského panství předána do rukou bratří z Kunštátu. Z Ústí pochází jeden z nejstarších předhistorických dokladů o pobytu člověka na Vsetínsku. Dnes v obci žije přibližně 600 obyvatel.⁷⁸

Žádost:

Žádost o schválení znaku a praporu obce podal dne 1. 11. 1999 tehdejší starosta obce Ústí Ivan Šimara. Navrhované symboly byly schváleny obecním zastupitelstvem dne 22. 9. 1999.

Autor návrhu:

neuveдено

Oznámení při PPHV:

17. 5. 2000, PhDr. Vladimír Cisár, předseda podvýboru pro heraldiku.

Žádosti bylo vyhověno a bylo doporučeno, aby byly symboly v navrhované podobě uděleny.

Projednáno v PPHV:

19. 4. 2000

Blason:

V modrém štítě nad dvěma stříbrnými zúženými vlnitými břevny tři (1, 2) zlaté lilie.

⁷⁸ Oficiální stránky obce Ústí [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.obecusti.cz/>.

Výklad praporu:

Modrý list se třemi žlutými liliemi (1,2) v žerďové polovině listu nad dvěma bílými vlnitými pruhy vycházejícími ze sedmnácté a devatenácté dvacetiny žerďového a vlajčího okraje. Vlnité pruhy mají čtyři vrcholy a pět prohlubní. Poměr šířky k délce listu je 2 : 3.⁷⁹

Obrázek 34: prapor obce Ústí.

Zdroj: REKOS.

Obrázek 33: znak obce Ústí.

Zdroj: REKOS.

⁷⁹ Archiv PS PČR Praha: Sbírká udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013), č. j. 361/99/3VO/PPH.

8.17 Tučapy (obec)

Obec Tučapy se nachází v okrese Uherské Hradiště a je součástí Zlínského kraje. Národopisně patří do historické oblasti moravského Slovácka a leží na mírném svahu Chřibů v nížině Dolnomoravského úvalu. První zmínka o Tučapech pochází z roku 1131, kdy je zmíněna v listině olomouckého biskupa Jindřicha Zdíka. V minulosti v obci stála tvrz, k níž patřili tři dvory. Tato tvrz pravděpodobně zanikla v 16. století, protože od roku 1579 již není v historických záznamech připomínána. Dnes má Tučapy 261 obyvatel.⁸⁰

Žádost:

Žádost o schválení znaku a praporu obce podal dne 6. 12. 1999 tehdejší starosta obce Tučapy František Hrančík. Navrhované symboly byly schváleny obecním zastupitelstvem dne 2. 12. 1999.

Autor návrhu:

Miroslav J. V Pavlů, heraldik

Oznámení při PPHV:

17. 5. 2000, PhDr. Vladimír Cisár, předseda podvýboru pro heraldiku.

Žádosti bylo vyhověno a bylo doporučeno, aby byly symboly v navrhované podobě uděleny.

Projednáno v PPHV:

19. 4. 2000

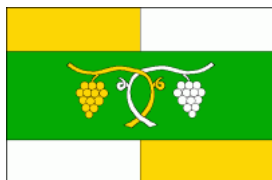
Blason:

V zeleném štítě nad zlato-stříbrně čtvrcenou věží s cimbuřím dva propletené stonky vinné révy, každý s jedním hroznem, pravý zlatý, levý stříbrný.

⁸⁰ Oficiální stránky obce Tučapy [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.tucapyuh.cz/>.

Výklad praporu:

List tvoří tři vodorovné pruhy, žluto-bíle polcený, zelený a bílo-žlutě polcený. V zeleném pruhu dva vinné hrozny, žlutý a bílý, na propletených stoncích. Poměr šířky k délce listu je 2 : 3.⁸¹

Obrázek 36: prapor obce Tučapy.

Zdroj: REKOS.

Obrázek 35: znak obce Tučapy.

Zdroj: REKOS.

⁸¹ Archiv PS PČR Praha: Sbírká udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013), č. j. 366/99/3VO/PPH.

8.18 Topolná (obec)

Obec Topolná se nachází v okrese Uherské Hradiště, ve Zlínském kraji. Leží v Dolnomoravském úvalu, přibližně 10 km severovýchodně od Uherského Hradiště. První dochovaná zmínka písemného charakteru pochází z roku 1318 a je uvedena v Codexu Diplomaticus Moraviae. V tomto roce český král Jan Lucemburský povolil výměnu několika obcí na jihlavsku za Topolnou a další. Obec Topolná byla historicky typickou zemědělskou vesnicí, jejíž významným prvkem byl velký dvůr patřící pánům napajedelským. V současnosti zde žije 1624 obyvatel, kteří bydlí ve 473 domech.⁸²

Žádost:

Žádosti o schválení znaku a praporu obce podal dne 14. 12. 1999 tehdejší starosta obce Topolná František Samsounek. Navrhované symboly byly schváleny obecním zastupitelstvem dne 9. 12. 1999.

Autor návrhu:

Miroslav J. V. Pavlů, heraldik

Oznámení při PPHV:

17. 5. 2000, PhDr. Vladimír Cisár, předseda podvýboru pro heraldiku.

Žádosti bylo vyhověno a bylo doporučeno, aby byly symboly v navrhované podobě uděleny.

Projednáno v PPHV:

19. 4. 2000

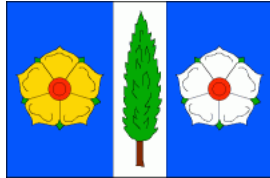
Blason:

V modrém štítě stříbrný kůl s topolem přirozené barvy provázený vpravo zlatou růží a vlevo stříbrnou růží s červenými semeníky.

⁸² Oficiální stránky obce Topolná [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.topolna.cz/>.

Výklad praporu:

List tvoří tři svislé pruhy, modrý, bílý a modrý, v poměru 2 : 1 : 2. V bílém pruhu zelený topol s hnědým kmenem, v žerďovém pruhu žlutá ve vlajícím bílá růže s červenými semeníky. Poměr šířky k délce listu je 2 : 3.⁸³

Obrázek 38: prapor obce Topolná.

Zdroj: REKOS.

Obrázek 37: znak obce Topolná.

Zdroj: REKOS.

⁸³ Archiv PS PČR Praha: Sbírnka udělených znaků a praporů obcím a městům (1991 – 2013), č. j. 369/99/3VO/PPH.

8.19 Sehradice (obec)

Obec Sehradice se nachází severovýchodně od lázeňského města Luhačovice, v údolí Horní Olšavy. Historie Sehradice je úzce spjata s nedalekou Horní Lhotou, protože obě obce byly součástí rozsáhlého biskupského léna. První písemná zmínka o Sehradících pochází z roku 1261 a je uvedena v zakládací listině vizovického kláštera. Po první světové válce byl majetek obce Sehradice vydražen a až do roku 1948 patřil manželům Zbořilovým. Obec byla vždy typickou zemědělskou obcí, kde se tradičně pěstovalo obilí a brambory. Oblast je také známá svým ovocnářstvím a včelařstvím. V současné době žije v Sehradících přibližně 684 obyvatel.⁸⁴

Žádost:

Žádost o schválení znaku a praporu obce podal dne 1. 12. 1999 tehdejší starosta obce Sehradice František Žáček. Navrhované symboly byly schváleny obecním zastupitelstvem dne 15. 10. 1999.

Autor návrhu:

Miroslav J. V. Pavlů, heraldik

Oznámení při PPHV:

17. 5. 2000, PhDr. Vladimír Cisár, předseda podvýboru pro heraldiku.

Žádosti bylo vyhověno a bylo doporučeno, aby byly symboly v navrhované podobě uděleny.

Projednáno v PPHV:

19. 4. 2000

Blason:

V modrém štítě stříbrná kvádrovaná tvrz tvořená hradbou a věží s prolomeným oknem a cimbuřím, provázená nahoře dvěma vztyčenými odvrácenými radlicemi a překrývá v levém dolním rohu třemi červenými vlčími zuby.

⁸⁴ Oficiální stránky obce Sehradice [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.sehradice.cz/>.

Výklad praporu:

List tvoří tři svislé pruhy, žlutý, modrý a žlutý, v poměru 1 : 3 : 1. V modrém pruhu bílá kvádrovaná tvrz tvořená hradbou a věží s prolomeným oknem, obojí s cimbuřím, dole překrytá třemi červenými kosmými vlčími zuby. Poměr šířky k délce listu je 2 : 3.⁸⁵

Obrázek 40: prapor obce Sehradice.

Zdroj: REKOS.

Obrázek 39: znak obce Sehradice.

Zdroj: REKOS.

⁸⁵ Archiv PS PČR Praha: Sbíрка udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013), č. j. 368/99/3VO/PPH.

8.20 Lípa (obec)

Obec Lípa ve Zlínském kraji je situována na levém břehu řeky Dřevnice. V roce 2011 oslavila 750 let od prvních písemných zmínek o svém existování a zároveň 20 let od obnovení své správní samostatnosti. První písemná zmínka o obci Lípa pochází z roku 1261, a to v zázname o daru "Pána na Zlíně" Viléma z Hustopečí ze šlechtického rodu pánů z Egerberka Vizovickému klášteru. V současné době zde žije 861 obyvatel. Lípa je malebná obec s bohatou historií a aktivní komunitou obyvatel.⁸⁶

Žádost:

Žádost o schválení znaku a praporu obce podala dne 19.10.1999 tehdejší vedoucí obecního úřadu obce Lípa Olga Kokešová. Navrhované symboly byly schváleny obecním zastupitelstvem dne 13. 10. 1999.

Autor návrhu:

Miroslav J. V. Pavlů, heraldik

Oznámení při PPHV:

17. 5. 2000, PhDr. Vladimír Cisár, předseda podvýboru pro heraldiku.

Žádosti bylo vyhověno a bylo doporučeno, aby byly symboly v navrhované podobě uděleny.

Projednáno v PPHV:

19. 4. 2000

Blason:

Zlato-černě dělený štít, v dolním poli dvě stříbrná břevna, vše přeloženo zeleným kulem se zlatou vykořeněnou lípou, provázeným nahoře dvěma zelenými obilnými klasy.

⁸⁶ Oficiální stránky obce Lípa [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.obceclipa.cz/>.

Výklad praporu:

List tvoří sedm pruhů, žlutý, černý, bílý, zelený, bílý, černý a žlutý v poměru 1 : 1 : 1 : 4 : 1 : 1 : 1 : 1, uprostřed zeleného pruhu tři žluté lipové listy na stonku. Poměr šířky k délce listu.⁸⁷

Obrázek 42: prapor obce Lípa.

Zdroj: REKOS.

Obrázek 41: znak obce Lípa.

Zdroj: REKOS.

⁸⁷ Archiv PS PČR Praha: Sběrka udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013), č. j. 334/99/3VO/PPH.

8.21 Suchá Loz (obec)

Obec Suchá Loz se nachází na jihovýchodě Moravy, v regionu Slovácko. Leží v malebném údolí potoka Bystřičky. První zmínka o Suché Lozi pochází z falza zakládající listiny vizovického kláštera z roku 1261. Jednou z významným přírodních zajímavostí je pramen výborné lithiové kyselky zvané Loza. Tento pramen byl již v roce 1580 zmíněn brněnským městským lékařem a fyzikem Tomášem Jordánem z Klausenburku, který ji popsal jako léčivou. V současnosti žije v obci přibližně 1155 obyvatel.⁸⁸

Žádost:

Žádost o schválení znaku a praporu obce podal dne 4. 1. 2000 tehdejší starosta obce Suchá Loz František Kunovský. Navrhované symboly byly schváleny obecním zastupitelstvem dne 26. 11. 1999.

Autor návrhu:

Miroslav J. V. Pavlů, heraldik

Oznámení při PPHV:

29. 6. 2000, PhDr. Vladimír Cisár, předseda podvýboru pro heraldiku.

Žádosti bylo vyhověno a bylo doporučeno, aby byly symboly v navrhované podobě uděleny.

Projednáno v PPHV:

31. 5. 2000

Blason:

Ve stříbrném štítě vyrůstá z položené černé radlice zelená vrba, provázená dvěma červenými růžemi se zlatými semeníky a zelenými kališními lístky.

⁸⁸ Oficiální stránky obce Suchá Loz [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.suchaloz.cz/>.

Výklad praporu:

Bílý list se zelenou vrbou vyrůstající z černé radlice hrotem žerdi a ostrím dolů, provázenou dvěma červenými růžemi se žlutými semeníky a zelenými kališními lístky. Poměr šířky k délce listu je 2 : 3.⁸⁹

Obrázek 44: prapor obce Suchá Loz.

Zdroj: REKOS.

Obrázek 43: znak obce Suchá Loz.

Zdroj: REKOS.

⁸⁹ Archiv PS PČR Praha: Sběrka udělených znaků a praporů obcím a městům (1991 – 2013), č. j. 402/00/3VO/PPH.

8.22 Rudimov (obec)

V krajině obklopené lesnatými kopci a protékané malým potokem nazvaným Třešňůvka se rozkládá malebná obec Rudimov. Tento idylický koutek leží na jihu malebného regionu Poolšaví, v údolí právě zmíněného potoka. První zmínka o obci Rudimov pochází z roku 1440, kdy byla zmiňována v souvislosti se statkem sehradického panství. Rudimov byl vždy spojen s církví, neboť sehradické zboží, s hradem Engelsbergem jako jeho střediskem, bylo církevním majetkem. Dnes v obci Rudimov žije 252 obyvatel, kteří si užívají klidné a pohodové atmosféry tohoto malebného místa.⁹⁰

Žádost:

Žádost o schválení znaku a praporu obce podal dne 31. 1. 2000 tehdejší starosta obce Rudimov Ludvík Matula. Navrhované symboly byly schváleny obecním zastupitelstvem dne 6. 12. 1999.

Autor návrhu:

Miroslav J. V. Pavlů, heraldik

Oznámení při PPHV:

Červen, 2000, PhDr. Vladimír Cisár, předseda podvýboru pro heraldiku.

Žádosti bylo vyhověno a bylo doporučeno, aby byly symboly v navrhované podobě uděleny.

Projednáno v PPHV:

31. 5. 2000

Blason:

V zeleném štítě zkrřížené zlaté berly se stříbrnými a červenými sudarii, proložené uprostřed postaveným stříbrným veslem.

⁹⁰ Oficiální stránky obce Rudimov [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.rudimov.cz/>.

Výklad praporu:

Zelený list se zkříženými žlutými berlami závity ven s bílými a červenými sudarii, proloženými uprostřed bílým veslem. Poměr šířky k délce listu je 2 : 3.⁹¹

Obrázek 46: prapor obce Rudimov.

Zdroj: REKOS.

Obrázek 45: znak obce Rudimov.

Zdroj: REKOS.

⁹¹ Archiv PS PČR Praha: Sbírká udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013), č. j. 419/00/3VO/PPH.

8.23 Nedachlebice (obec)

Nedachlebice jsou jednou z malebných obcí nacházejících se v okrese Uherské Hradiště ve Zlínském kraji. Původně byly Nedachlebice zeměpanským zbožím, které v roce 1209 daroval Přemysl I. olomoucké kapitule. V pozdějších letech se Nedachlebice staly majetkem šlechtického rodu Kuželů, z nichž jedna větev přijala jméno po této vesnici a významně se podílela na jejím rozvoji. Původní název obce byl Chlebice. První písemná zmínka o existenci Nedachlebic pochází z roku 1209. Dnes v obci Nedachlebice žije 796 obyvatel, kteří udržují místní tradice a kulturu.⁹²

Žádost:

Žádost o schválení znaku a praporu obce podal dne 17. 1. 2000 tehdejší starosta obce Nedachlebice Vratislav Němeček. Navrhované symboly byly schváleny obecním zastupitelstvem dne 17. 12. 1999.

Autor návrhu:

Miroslav J. V. Pavlů, heraldik

Oznámení při PPHV:

29. 6. 2000, PhDr. Vladimír Cisár, předseda podvýboru pro heraldiku.

Žádosti bylo vyhověno a bylo doporučeno, aby byly symboly v navrhované podobě uděleny.

Projednáno v PPHV:

31. 5. 2000

Blason:

V modrém štítě stříbrná vztyčená prohnutá štika držící zlatou ostrev s osmi suký a se zlatým vinným hroznem položeným doleva.

⁹² Oficiální stránky obce Nedachlebice [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.nedachlebice.cz/>.

Výklad praporu:

Modrý list s bílou prohnutou štikou ocasem k dolnímu rohu, držící v tlamě ostrev s osmi suky s vinným hroznem ve středu listu, oboje žluté. Poměr šířky k délce listu je 2 : 3.⁹³

Obrázek 48: prapor obce Nedachlebice.

Zdroj: REKOS.

Obrázek 47: znak obce Nedachlebice.

Zdroj: REKOS.

⁹³ Archiv PS PČR Praha: Sbíрка udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013), č. j. 409/00/3VO/PPH.

8.24 Lužná (obec)

Lužná je malebná valašská vesnice, která se nachází na jižním Vsacku v povodí řeky Senice. Tato obec je součástí mikroregionu Hornolidečsko a představuje významného zástupce této oblasti. První písemná zmínka o Lužné pochází z roku 1512, kdy byla obec součástí brumovského panství. Lužná se může pochlubit několika památkami, které jsou zapsány na seznamu kulturního dědictví České republiky. Tyto památky dokládají bohatou kulturní tradici a význam obce v regionu. Co se týče současnosti, v obci Lužná žije 614 obyvatel. Místní komunita je hrdá na svou historii a aktivně se podílí na zachování kulturního dědictví.⁹⁴

Žádost:

Žádost o schválení znaku a praporu obce podal dne 8. 2. 2000 tehdejší starosta obce Lužná Miroslav Papšík. Navrhované symboly byly schváleny obecním zastupitelstvem dne 17. 12. 1999.

Autor návrhu:

PhDr. Karel Müller, heraldik

Oznámení při PPHV:

29. 6. 2000, PhDr. Vladimír Cisár, předseda podvýboru pro heraldiku.

Žádosti bylo vyhověno a bylo doporučeno, aby byly symboly v navrhované podobě uděleny.

Projednáno v PPHV:

31. 5. 2000

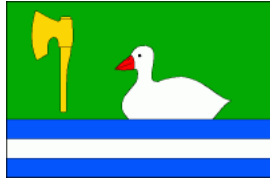
Blason:

V zeleném štítě nad modrou patou se stříbrným břevnem vyrůstající stříbrná husa s červeným zobákem, provázená vlevo nahoře zlatou, doleva obrácenou sekerou – širočinou.

⁹⁴ Oficiální stránky obce Lužná [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.obec-luzna.cz/>.

Výklad praporu:

List tvoří čtyři vodorovné pruhy zelený, modrý, bílý a modrý v poměru 6 : 1 : 1 : 1. V žerďové části žlutá sekera – širočina ostřím k žerdi, ve střední a vlající části vyrůstá z horního modrého pruhu bílá husa s červeným zobákem. Poměr šířky k délce listu je 2 : 3.⁹⁵

Obrázek 50: prapor obce Lužná.

Zdroj: REKOS.

Obrázek 49: znak obce Lužná.

Zdroj: REKOS.

⁹⁵ Archiv PS PČR Praha: Sbírká udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013), č. j. 425/00/3VO/PPH.

8.25 Korytná (obec)

Ze všech obcí mikroregionu Východní Slovácko je Korytná unikátní tím, že zcela představuje typickou bělokarpatskou obec. Toto tvrzení je zejména podloženo tím, že celý její katastr se nachází v území Chráněné krajinné oblasti Bílé Karpaty. Název obce vychází z pověsti, která spojuje její původ s koryty pro napájení dobytka. Korytná se v historii Východního Slovácka řadí mezi nejmladší obce. Z historických pramenů vyplývá, že byla pravděpodobně založena již v roce 1270. První ověřitelná zmínka o obci však pochází až z roku 1331, kdy byla spolu se sousedním hospodářstvím Volenov odkoupena městem Uherský Brod. V současnosti zde žije 927 obyvatel.⁹⁶

Žádost:

Žádosti o schválení znaku a praporu obce podal dne 5. 1. 2000 tehdejší starosta obce Korytná, Ing. Karel Stojaspal. Navrhované symboly byly schváleny obecním zastupitelstvem dne 17. 12. 1999.

Autor návrhu:

Miroslav J. V. Pavlů, heraldik

Oznámení při PPHV:

29. 6. 2000, PhDr. Vladimír Cisár, předseda podvýboru pro heraldiku.

Žádosti bylo vyhověno a bylo doporučeno, aby symboly v navrhované podobě byly uděleny.

Projednáno v PPHV:

31. 5. 2000

Blason:

Dělený štít, nahoře v modrém poli zkřížené stříbrné meče se zlatými jílcí a záštitami, převýšené červenou knížecí čepicí se zlatým leme, dolní polovina červeno-stříbrně polcena, vpravo uťaté stříbrné lekno, vlevo modrá švestka na zeleném prohnutém stonku, obojí přivrácení.

⁹⁶ Oficiální stránky obce Korytná [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.korytna.cz/>.

Výklad praporu:

List tvoří pět vodorovných pruhů, červený, bílý, modrý, bílý a červený, v poměru 1 : 1 : 5 : 1 : 1. V modrém pruhu zkřížené bílé meče hroty nahoru se žlutými záštitami a jílcí, převýšené červenou knížecí čepicí se žlutým lemem. Poměr šířky k délce listu je 2 : 3.⁹⁷

Obrázek 52: prapor obce Korytná.

Zdroj: REKOS.

Obrázek 51: znak obce Korytná.

Zdroj: REKOS.

⁹⁷ Archiv PS PČR Praha: Sbíрка udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013), č. j. 387/00/3VO/PPH.

8.26 Částkov (obec)

Obec Částkov se nachází zhruba 9 km severozápadně od Uherského Brodu v kopcovité krajině na severozápadním okraji Vizovické vrchoviny a v těsném sousedství přírodního parku Prakšická vrchovina. Samotná obec je situována v údolí, kterým protékají potoky od Lovčic a Řásné, a je obklopena rozlehlými lesy. První písemná zmínka o existenci této obce je zachycena v přídomku Jaroslava z Částkova, datovaném k roku 1321. Obyvatelstvo obce čítá 381 obyvatel, kteří tvoří komunitou spojenou s tímto malebným koutem přírody.⁹⁸

Žádost:

Žádost o schválení znaku a praporu obce podal dne 29. 12. 1999 tehdejší starosta obce Částkov, pan Vladimír Chromek. Navrhované symboly byly schváleny obecním zastupitelstvem dne 15. 12. 1999.

Autor návrhu:

Miroslav J. V. Pavlů

Oznámení při PPHV:

29. 6. 2000, PhDr. Vladimír Cisár, předseda podvýboru pro heraldiku.

Žádosti bylo vyhověno a bylo doporučeno, aby symboly v navrhované podobě byly uděleny.

Projednáno v PPHV:

31. 5. 2000

Blason:

V modro-zlatě polceném štítě věž s cimbuřím, převýšená stříbrno-modře polcenou lilí a provázená dvěma buvolími rohy, obojí opačných barev.

⁹⁸ Oficiální stránky obce Částkov [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.castkovuh.cz/>.

Výklad praporu:

List tvoří čtyři svislé pruhy, zubatý žlutý, modrý, žlutý a zubatý modrý. Uprostřed bílo-modře polcená lilie. Zubaté pruhy mají pět obdélníkových zubů a čtyři stejné mezery, které sahají do poloviny šířky zubatých pruhů. Poměr šířky k délce listu je 2 : 3.⁹⁹

Obrázek 54: prapor obce Částkov.

Zdroj: REKOS.

Obrázek 53: znak obce Částkov.

Zdroj: REKOS.

⁹⁹ Archiv PS PČR Praha: Sbírnka udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013), č. j. 388/00/3VO/PPH.

8.27 Bystřice pod Lopeníkem (obec)

Obec se nachází jihovýchodně od Uherského Brodu, v malebném podhůří Bílých Karpat. Leží u řeky Bystřičky. První písemné zmínky o této oblasti pocházejí z roku 1374. V té době byla osada ještě součástí sousedního Bánova. V roce 1405 se však od Bánova oddělila a spolu s tvrzí Ordějov se stala samostatnou obcí, což znamenalo významný krok v její historii. V dávných dobách byli obyvatelé obce převážně malozemědělci. Půda zde ale nebyla příliš úrodná, i přes tyto potíže si obyvatelé dokázali zajistit základní obživu. Dnes v obci trvale žije 856 obyvatel.¹⁰⁰

Žádost:

Žádost o schválení znaku a praporu obce podal dne 4.1.2000 tehdejší starosta obce Bystřice pod Lopeníkem Milan Bauka. Navrhované symboly byly schváleny obecním zastupitelstvem dne 1. 12. 1999.

Autor návrhu:

Miroslav J. V. Pavlů, heraldik

Oznámení při PPHV:

29. 6. 2000, PhDr. Vladimír Cisár, předseda podvýboru pro heraldiku.

Žádosti bylo vyhověno a bylo doporučeno, aby byly symboly v navrhované podobě uděleny.

Projednáno v PPHV:

31. 5. 2000

Blason:

V modrém štítě zlatý dravý pták s červenou zbrojí a zlatým jazykem, obklopený třemi stříbrnými šavlemi s červenými jílcí a zlatými záštitami.

¹⁰⁰ Oficiální stránky obce Bystřice pod Lopeníkem [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.bystricepodlopenikem.cz/>.

Výklad praporu:

List tvoří tři svislé pruhy, červený, modrý a bílý, v poměru 1 : 3 : 1. V modrém pruhu žlutý dravý pták s červenou zbrojí a žlutým jazykem stojící na bílé šavli hrotem k žerdi s červeným jílcem a žlutou záštitou. Poměr šířky k délce listu je 2 : 3.¹⁰¹

Obrázek 56: prapor obce Bystřice pod Lopeníkem.

Zdroj: REKOS.

Obrázek 55: znak obce Bystřice pod Lopeníkem. Zdroj:

REKOS.

¹⁰¹ Archiv PS PČR Praha: Sbírnka udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013), č. j. 383/00/3VO/PPH.

8.28 Uhřice (obec)

Obec Uhřice se nachází přibližně 3 km severovýchodně od Morkovic. Administrativně patří do Zlínského kraje a je součástí okresu Kroměříž. Historie obce sahá až do roku 1336, kdy byla poprvé zmíněna pod názvem Uherce. Současný název Uhřice se v písemných pramenech objevuje poprvé až v roce 1407. Jednou z významných památek je zámek, který byl přestavěn z původní tvrze a dodnes představuje důležitý historický objekt. Dnes v Uhřicích žije přibližně 177 obyvatel. Obec si zachovává svůj venkovský ráz a nabízí klidné prostředí pro své obyvatele.¹⁰²

Žádost:

Žádost o schválení znaku a praporu obce podal dne 23. 5. 2003 tehdejší starosta obce Uhřice Zdeněk Knesl. Navrhované symboly byly schváleny obecním zastupitelstvem dne 22. 5. 2003.

Autor návrhu:

Miroslav J. V. Pavlů, heraldik

Oznámení při PPHV:

30. 9. 2003, Mgr. Ivana Levá, předsedkyně podvýboru pro heraldiku a vexilologii.

Žádosti bylo vyhověno a bylo doporučeno, aby byly symboly v navrhované podobě uděleny.

Projednáno v PPHV:

17. 9. 2003

Blason:

V modrém štítě stříbrno-červeně polcená korunovaná orlice s červeným jazykem, nesoucí na hrudi třícípou korouhev opačných barev s černým tlapatým křížem a držící v každém pařátu zlatý vztyčený vinný hrozen na stonku se dvěma listy.

¹⁰² Oficiální stránky obce Uhřice [online], [2024.05.23], dostupné z <https://obecuhrice.cz/w/>.

Výklad praporu:

Modrý list s bílo-červeně polcenou korunovanou orlicí s červeným jazykem, na hrudi s třícípou korouhví opačných barev s černým tlapatým křížem a držící v každém pařátu žlutý vztyčený vinný hrozen na stonku se dvěma listy. Poměr šířky k délce listu je 2 : 3.¹⁰³

Obrázek 58: prapor obce Uhřice.

Zdroj: REKOS.

Obrázek 57: znak obce Uhřice.

Zdroj: REKOS.

¹⁰³ Archiv PS PČR Praha: Sbírnka udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013), č. j. 265/4VO/03/PPH.

8.29 Zašová (obec)

Obec Zašová se rozkládá po obou březích Zašovského potoka, který v horní části obce přijímá vodu z Kačinského potoka a několika menších přítoků. V roce 1985 došlo k administrativnímu sloučení s obcí Veselá, která se tímto rokem stala součástí Zašové. Historie Zašové sahá až do počátku 14. století, kdy byla založena a stala se součástí meziříčsko-rožnovského panství. V průběhu staletí prošla obec mnoha změnami, například se vybuďovala nezbytná infrastruktura. V obci Zašová dnes žije 3 048 obyvatel. Aktivně se zde pořádají různé kulturní a společenské akce, které posilují komunitní život v obci.¹⁰⁴

Žádost:

Žádost o schválení znaku a praporu obce podal dne 17. 4. 2000 tehdejší starosta obce Zašová, pan Ing. Václav Zvoníček. Navrhované symboly byly schváleny obecním zastupitelstvem dne 24. 2. 2000.

Autor návrhu:

Miroslav J. V. Pavlů, heraldik

Oznámení při PPHV:

22. 11. 2000, PhDr. Vladimír Cisár, předseda podvýboru pro heraldiku.

Žádosti bylo vyhověno a bylo doporučeno, aby byly symboly v navrhované podobě uděleny.

Projednáno v PPHV:

1. 11. 2000

Blason:

V modro-červeně polceném štítě vyrůstá ze stříbrného trojvrší černý korunovaný dvouocasý lev s červenou zbrojí, držící v pravé přední tlapě zlatou osmihrotou hvězdu. V trojvrší volné modré břevno přeložené volným červeným kulem.

¹⁰⁴ Oficiální stránky obce Zašová [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.zasova.cz/>.

Výklad praporu:

List tvoří dva svislé pruhy modrý a červený překryté bílým vodorovným pruhem vycházejícím ze čtvrté pětiny žerďového a vlajícího okraje. Z bílého pruhu vyrůstá černý dvouocasý lev se žlutou korunou, červenou zbrojí a žlutou osmicípou hvězdou v pravé tlapě. Poměr šířky k délce listu je 2 : 3.¹⁰⁵

Obrázek 60: prapor obce Zašová.

Zdroj: REKOS.

Obrázek 59: znak obce Zašová.

Zdroj: REKOS.

¹⁰⁵ Archiv PS PČR Praha: Sbírnka udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013), č. j. 516/3VO/PPH.

8.30 Troubky – Zdislavice (obec)

Obec Troubky – Zdislavice se nachází v malebném okrese Kroměříž, který je součástí Zlínského kraje. Tyto dvě obce, Troubky a Zdislavice, společně sdílí svou historii již po několika desetiletích. Jejich spojení má kořeny hluboko v minulosti a bylo předurčeno mnoha událostmi v průběhu jejich dějin. První písemná zmínka o Zdislavicích se datuje do roku 1349. Tento rok je klíčovým bodem, kdy se objevila společná zmínka o obou obcích. Tehdy část vlastnili bratři Vojtěch a Martin z Troubek. Významným architektonickým skvostem je v obci zámek ve Zdislavicích. Další památkou je hrobka hrabat Dubských. Obec Troubky – Zdislavice nyní domoví 422 obyvatel.¹⁰⁶

Žádost:

Žádost o schválení znaku a praporu obce podal dne 14. 12. 2000 tehdejší starosta obce Troubky – Zdislavice František Čech. Navrhované symboly byly schváleny obecním zastupitelstvem dne 2. 2. 2000.

Autor návrhu:

Miroslav J. V. Pavlů, heraldik

Oznámení při PPHV:

22. 11. 2000, PhDr. Vladimír Cisár, předseda podvýboru pro heraldiku.

Žádosti bylo vyhověno a bylo doporučeno, aby byly symboly v navrhované podobě uděleny.

Projednáno v PPHV:

1. 11. 2000

Blason:

V modrém štítě dvě stříbrné převrácené lovecké trubky se zlatým kováním, závěsy a náustky nahoru, mezi nimi stříbrno-červeně polcená lilie.

¹⁰⁶ Oficiální stránky obce Troubky – Zdislavice [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.troubky-zdislavice.cz/>.

Výklad praporu:

Modrý list s bílo-červeně polcenou lilí mezi dvěma bílými převrácenými loveckými trubkami se žlutým kováním, závěsy a náustky nahoru. Poměr šířky k délce listu je 2 : 3.¹⁰⁷

Obrázek 62: prapor obce Troubky – Zdislavice.

Zdroj: REKOS.

Obrázek 61: znak obce Troubky – Zdislavice.

Zdroj: REKOS.

¹⁰⁷ Archiv PS PČR Praha: Sbíрка udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013),
č. j. 424/3VO/00/PPH.

8.31 Traplice (obec)

Obec Traplice se rozprostírá v malebné oblasti Zlínského kraje, pouhých 10 km severozápadně od historického města Uherského Hradiště. Její historie sahá až do dalekých, jak dokládá první písemná zmínka o obci. Ta je zaznamenaná v darovací listině krále Přemysla Otakara I. Datované k 27. listopadu roku 1228. V roce 1978 oslavila obec významné jubileum – 750 let od jejího založení. Traplice je bohatá na kulturní a historické památky. Mezi ně patří například Kaple Panny Marie Růžencové, pomník padlých v první světové válce či bývalý obecní dům, dnes již sloužící jako knihovna a jiné. Dnes jsou Traplice domovem pro přibližně 1 200 obyvatel.¹⁰⁸

Žádost:

Žádost o schválení znaku a praporu obce podal dne 11. 2. 2000 tehdejší starosta obce Traplice Jiří Kolařík. Navrhované symboly byly schváleny obecním zastupitelstvem dne 9. 2. 2000.

Autor návrhu:

Ing. Jaroslav Verner

Oznámení při PPHV:

22. 11. 2000, PhDr. Vladimír Cisár, předseda podvýboru pro heraldiku.

Žádosti bylo vyhověno a bylo doporučeno, aby symboly v navrhované podobě byly uděleny.

Projednáno v PPHV:

1. 11. 2000

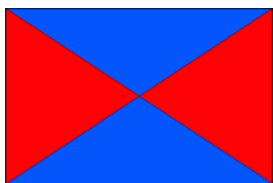
Blason:

Modro-červeně kosmo čtvrcený štít v prvním poli zlatá lilie, ve druhém stříbrná vztyčená radlice ostřím do leva, ve třetím stříbrný vinařský nůž – kosír a ve čtvrtém zlatá baňatá keramická láhev.

¹⁰⁸ Oficiální stránky obce Traplice [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.traplice.cz/uvod>.

Výklad praporu:

Červeno-modře kosmo a šikmo čtvrcený list. Poměr šířky k délce listu je 2 : 3.¹⁰⁹

Obrázek 64: prapor obce Traplice.

Zdroj: REKOS.

Obrázek 63: znak obce Traplice.

Zdroj: REKOS.

¹⁰⁹ Archiv PS PČR Praha: Sbírnka udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013), č. j. 431/3VO/00/PPH.

8.32 Střítež nad Bečvou (obec)

Obec Střítež nad Bečvou se nachází v malebném údolí Rožnovské Bečvy, na levém břehu této řeky a pod úpatím svahů Vsetínských vrchů. Nejstarší zpráva o Stříteži pochází z roku 1297, kdy byla ves majetkem olomouckého biskupství a později přešla do vlastnictví meziříčsko-rožnovského panství, aby od roku 1548 patřila rodu Žerotínů. Počátkem čtyřicátých let zde byla založena panem Antonínem Trčkou továrna na výrobu koženého zboží. Stala se významným zaměstnavatelem v obci. Poskytla práci téměř 100 dělníkům. Dnes je Střítež nad Bečvou domovem pro asi 886 obyvatel.¹¹⁰

Žádost:

Žádost o schválení znaku a praporu obce podal dne 28. 4. 2000 tehdejší starosta obce Střítež nad Bečvou Ing. Martin Beneš. Navrhované symboly byly schváleny obecním zastupitelstvem dne 20. 3. 2000.

Autor návrhu:

neuveдено

Oznámení při PPHV:

22. 11. 2000, PhDr. Vladimír Cisár, předseda podvýboru pro heraldiku.

Žádosti bylo vyhověno a bylo doporučeno, aby byly symboly v navrhované podobě uděleny.

Projednáno v PPHV:

1. 11. 2000

Blason:

V modrém štítě dvě stříbrná zúžená vlnitá břevna provázená nahoře třemi zlatými oboustranně uťatými stvoly rákosu, oba krajní s jedním listem, dole kosmo položenou stříbrnou radlicí ostřím doleva.

¹¹⁰ Oficiální stránky obce Střítež nad Bečvou [online], [2024.05.23], dostupné z <https://striteznb.cz/>.

Výklad praporu:

Modrý list se dvěma vodorovnými vlnitými bílými pruhy, které vycházejí z dvanácté a čtrnácté dvacetiny žerďového a vlajčího okraje. V žerďové a střední části nad pruhy tři oboustranně uťaté žluté stvoly rákosu, oba krajní s jedním listem, pod nim pod pruhy kosmo bílá radlice ostřím nahoru a hrotem k vlajčímu cípu. Poměr šířky k délce listu je 2 : 3.¹¹¹

Obrázek 66: prapor obce Střítež nad Bečvou.

Zdroj: REKOS.

Obrázek 65: znak obce Střítež nad Bečvou.

Zdroj: REKOS.

¹¹¹ Archiv PS PČR Praha: Sbírnka udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013), č. j. 536/3VO/00/PPH.

8.33 Hradčovice (obec)

Obec Hradčovice, položené v krajině Poolšaví, vznikla na důležité křižovatce starých obchodních a vojenských tras, směřujících do Čech, Slezska a Uher. Její historie sahá až do 11. století. První písemná zmínka o obci pochází z roku 1247. Obec se skládá ze dvou částí – samotných Hradčovic a Lhotky. Jejich název odkazuje na původní pojmenování obyvatel, mohlo být odvozeno například od Rač, či Radša a podobně. Dnes je obec domovem pro přibližně 980 obyvatel.¹¹²

Žádost:

Žádost o schválení znaku a praporu obce podal dne 14. 2. 2000 tehdejší starosta obce Hradčovice Antonín Šrámek. Navrhované symboly byly schváleny obecním zastupitelstvem dne 8. 2. 2000.

Autor návrhu:

Miroslav J. V. Pavlů, heraldik

Oznámení při PPHV:

22. 11. 2000, PhDr. Vladimír Cisár, předseda podvýboru pro heraldiku.

Žádosti bylo vyhověno a bylo doporučeno, aby byly symboly v navrhované podobě uděleny.

Projednáno v PPHV:

1. 11. 2000

Blason:

Ve stříbrném štítě modrý dvouhlavý orel s červenou zbrojí a zlatým vinným hroznem na hrudi, držící v obou spárech zlatá liliová žezla.

¹¹² Oficiální stránky obce Hradčovice[online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.hradcovice.cz/>.

Výklad praporu:

Bílý list s modrým dvouhlavým orlem s červenou zbrojí, se žlutým vinným hroznem na hrudi, držící v obou spárech žlutá liliová žezla. Poměr šířky k délce listu je 2 : 3.¹¹³

Obrázek 68: prapor obce Hradčovice.

Zdroj: REKOS.

Obrázek 67: znak obce Hradčovice.

Zdroj: REKOS.

¹¹³ Archiv PS PČR Praha: Sbírnka udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013), č. j. 430/3VO/00/PPH.

8.34 Honětice (obec)

Obec Honětice se rozkládá na území okresu Kroměříž, který spadá pod Zlínský kraj. Tato část střední Moravy je historicky i etnograficky známá jako Haná. První písemná zmínka o vesnici pochází z roku 1353. Z doby vlády barona Leopolda Otislava z Kopenic, která spadá do poloviny 18. století, pochází jediná památka v obci – socha sv. Jana Nepomuckého. V současnosti žije v obci Honětice pouhých 84 obyvatel.¹¹⁴

Žádost:

Žádost o schválení znaku a praporu obce podal dne 8. 3. 2000 tehdejší starosta obce Honětice Vítězslav Mrhal. Navrhované symboly byly schváleny obecním zastupitelstvem dne 9. 2. 2000.

Autor návrhu:

Miroslav J. V. Pavlů, heraldik

Oznámení při PPHV:

22. 11. 2000, PhDr. Vladimír Cisár, předseda podvýboru pro heraldiku.

Žádosti bylo vyhověno a bylo doporučeno, aby byly symboly v navrhované podobě uděleny.

Projednáno v PPHV:

1. 11. 2000

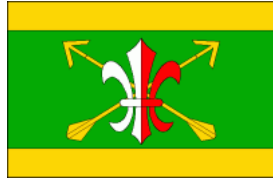
Blason:

V zeleném štítě nad zlatým stoupajícím půlměsícem stříbrno-červeně polcená lilie podložena zkříženými zlatými šípy hroty vzhůru.

¹¹⁴ Oficiální stránky obce Honětice [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.obec-honetice.cz/>.

Výklad praporu:

List tvoří tři vodorovné pruhy, žlutý, zelený a žlutý, v poměru 1 : 4 : 1. V zeleném pruhu bílo-červeně polcená lilie podložena zkříženými žlutými šípy hroty nahoru. Poměr šířky k délce listu je 2 : 3.¹¹⁵

Obrázek 70: prapor obce Honětice.

Zdroj: REKOS.

Obrázek 69: znak obce Honětice.

Zdroj: REKOS.

¹¹⁵ Archiv PS PČR Praha: Sbírnka udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013), č. j. 453/3VO/00/PPH.

8.35 Dešná (obec)

Obec Dešná je další z obcí okresu Zlín, ze Zlínského kraje. První písemná zmínka o Dešně pochází z roku 1373, kdy je zaznamenána v Zemských deskách kraje olomouckého. V tomto roce ji dosavadní majitelé, bratři Ondřej, Vojtěch a Vlk ze Šarova, prodali společně se Slušovicemi, Všeminou a Neubuzí, a stala se tak součástí lukovského panství, kde zůstala až do roku 1848. V lokalitě Na kopci stojí památný dřevěný kříž, jehož poloha byla pečlivě zvolena tak, aby byl viditelný i ze vzdálenějších míst. V současné době v Dešně žije přibližně 205 obyvatel.¹¹⁶

Žádost:

Žádost o schválení znaku a praporu obce podal dne 27. 12. 1999 tehdejší starosta obce Dešná Lukáš Miroslav. Navrhované symboly byly schváleny obecním zastupitelstvem dne 10. 9. 1999.

Autor návrhu:

Miroslav J. V. Pavlů, heraldik

Oznámení při PPHV:

22. 11. 2000, PhDr. Vladimír Cisár, předseda podvýboru pro heraldiku.

Žádosti bylo vyhověno a bylo doporučeno, aby byly symboly v navrhované podobě uděleny.

Projednáno v PPHV:

1. 11. 2000

Blason:

V zeleném štítě polovina divého muže přirozené barvy se zlatými vlasy, vousem a nataženým lukem se šípem, spojená s dolní polovinou stříbrného koně se zlatými kopyty a ohonem.

¹¹⁶ Oficiální stránky obce Dešná [online], [2024.05.23], dostupné z <https://desnauzlina.cz/>.

Výklad praporu:

List tvoří tři svislé pruhy, žlutý, zelený a bílý, v poměru 1 : 3 : 1. V zeleném pruhu polovina divého muže přirozené barvy se žlutými vlasy, vousem s nataženým lukem se šípem, spojená s dolní polovinou bílého koně se žlutými kopyty a ohonem. Poměr šířky k délce listu je 2 : 3.¹¹⁷

Obrázek 72: prapor obce Dešná.

Zdroj: REKOS.

Obrázek 71: znak obce Dešná.

Zdroj: REKOS.

¹¹⁷ Archiv PS PČR Praha: Sbírnka udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013), č. j. 426/3VO/00/PPH.

8.36 Zděchov (obec)

Obec Zděchov, ležící na východě Moravy nedaleko slovenské hranice v okrese Vsetín, má svou polohou výsadní postavení jako čtvrtá nejvýše položená obec na Valašsku. Místní potok Zděchovka je napájen třemi přítoky – Mísenským, Taroženským a Radošovským potokem. První písemná zmínka o obci pochází z roku 1623. Osídlení obce bylo dílem pasekářské činnosti ze sousední vsi Hovězí. Dnes má obec Zděchov 556 obyvatel, kteří společně tvoří a také udržují aktivní a soudržnou komunitu.¹¹⁸

Žádost:

Žádost o schválení znaku a praporu obce podal dne 20. 4. 2000 tehdejší starosta obce Zděchov Zdeněk Hajdík. Navrhované symboly byly schváleny obecním zastupitelstvem dne 24. 3. 2000.

Autor návrhu:

neuveдено

Oznámení při PPHV:

7. 12. 2000, PhDr. Vladimír Cisár, předseda podvýboru pro heraldiku a vexilologii.

Žádosti bylo vyhověno a bylo doporučeno, aby byly symboly v navrhované podobě uděleny.

Projednáno v PPHV:

22. 11. 2000

Blason:

Ve stříbrném štítě ze zeleného trojvrší vyrůstá modrý rozšířený kůl, v něm stříbrný květ kopretiny se zlatým středem. Kůl je provázen dvěma větévkami jalovce s plody, přirozených barev.

¹¹⁸ Oficiální stránky obce Zděchov [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.zdechov.cz/>.

Výklad praporu:

List tvoří tři svislé pruhy, bílý, modrý a bílý a vodorovný zelený pruh na dolním okraji listu široký jednu třetinu šířky listu. V bílých pruzích je po jedné vztyčené jalovcové větévce s plody. V modrém pruhu bílý květ kopretiny se žlutým středem. Poměr šířky k délce je 2 : 3.¹¹⁹

Obrázek 74: prapor obce Zděchov.

Zdroj: REKOS.

Obrázek 73: znak obce Zděchov.

Zdroj: REKOS.

¹¹⁹ Archiv PS PČR Praha: Sbírnka udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013), č. j. 537/3VO/00/PPH.

8.37 Zářičí (obec)

Obec Zářičí, situovaná nedaleko Kroměříže, je součástí mikroregionu Střední Haná. První písemná zmínka o obci pochází z roku 1261, kdy zakladatel kláštera ve Vizovicích, Smil ze Střílek, daroval nově založenému cisterciáckému klášteru u Vizovic část vsi Zářičí. Historie obce je hojně spojena s povodněmi. Jednu z prvních zaznamenaných povodní je datována do roku 1579. Dnes v obci Zářičí žije okolo 738 obyvatel.¹²⁰

Žádost:

Žádost o schválení znaku a praporu obce podala dne 16. 3. 2000 tehdejší starostka obce Zářičí Jarmila Kajanovičová. Navrhované symboly byly schváleny obecním zastupitelstvem dne 1. 3. 2000.

Autor návrhu:

Miroslav J. V. Pavlů, heraldik

Oznámení při PPHV:

8. 12. 2000, PhDr. Vladimír Cisár, předseda podvýboru pro heraldiku a vexilologii
Žádosti bylo vyhověno a bylo doporučeno, aby byly symboly v navrhované podobě uděleny.

Projednáno v PPHV:

22. 11. 2000

Blason:

V modrém štítě zlatá ryba obtáčeující stříbrný mlýnský kámen s červenou kypřicí.

¹²⁰ Oficiální stránky obce Zářičí [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.zarici.cz/>.

Výklad praporu:

Modrý list uprostřed se žlutou rybou obtáčejí bílý mlýnský kámen s červenou kypřicí.

Poměr šířky k délce listu je 2 : 3.¹²¹

Obrázek 76: prapor obce Zářící.

Zdroj: REKOS.

Obrázek 75: znak obce Zářící.

Zdroj: REKOS.

¹²¹ Archiv PS PČR Praha: Sbírnka udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013), č. j. 475/3VO/00/PPH.

8.38 Vlachova Lhota (obec)

Vlachova Lhota se rozkládá zhruba 4 km západně od Valašských Klobouk a 23 km východně od Zlína. Historicky je známa již od roku 1412, kdy byla poprvé uváděna pod názvem Rankova Lhota. Tato malebná obec skrývá zvláště významné dvě památky. Jednou z nich je barokní socha sv. Jana Nepomuckého, která svědčí o hlubokých náboženských kořenech obce. Druhou kulturní památkou je roubený dům, který se nachází ve středu obce a představuje typickou valašskou lidovou architekturu. Vlachova Lhota je domovem pro 214 obyvatel.¹²²

Žádost:

Žádost o schválení znaku a praporu obce podala dne 25. 4. 2000 tehdejší starosta obce Vlachova Lhota, Lidmila Surovcová. Navrhované symboly byly schváleny obecním zastupitelstvem dne 28. 3. 2000.

Autor návrhu:

Miroslav J. V. Pavlů, heraldik

Oznámení při PPHV:

14. 12. 2000, PhDr. Vladimír Cisár, předseda podvýboru pro heraldiku a vexilologii.

Žádosti bylo vyhověno a bylo doporučeno, aby byly symboly v navrhované podobě uděleny.

Projednáno v PPHV:

22. 11. 2000

Blason:

Modro-stříbrně sníženě dělený štít, nahoře zlatý včelí úl provázený na každé straně dvěma zlatými včelami a mezi nimi položenou stříbrnou včelí udici. Dole dva červené šestilisté květy se zlatými středy vyrůstající na zelených stoncích se třemi zelenými listy.

¹²² Oficiální stránky obce Vlachova Lhota [online], [2024.05.23], dostupné z <https://vlachova-lhota.cz/>.

Výklad praporu:

List tvoří pět vodorovných pruhů, červený, bílý, modrý, bílý a červený v poměru 1 : 1 : 2 : 1 : 1. Z modrého pruhu uprostřed vyrůstají protilehlá trojúhelníková pole se základnou rovnou jedné pětiny délky listu dotýkající se vrcholy červených pruhů. Uprostřed modrého pruhu žlutá včela mezi dvěma položenými bílými vlčími udicemi. Poměr šířky k délce listu je 2 : 3.¹²³

Obrázek 78: prapor obce Vlachova Lhota.

Zdroj: REKOS.

Obrázek 77: znak obce Vlachova Lhota. Zdroj:

REKOS.

¹²³ Archiv PS PČR Praha: Sbírnka udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013), č. j. 521/3VO/00/PPH.

8.39 Stupava (obec)

Obec Stupava se nachází v okrese Uherské Hradiště ve Zlínském kraji, malebně položená v údolí řeky Kyjovky. Osada byla založena po roce 1690 a největší rozvoj osídlení probíhal mezi lety 1695 a 1705. Stupava měla ideální podmínky pro chov dobytka, ale vzhledem k nízké výnosnosti zemědělství se tato činnost stala vedlejším zaměstnáním místních obyvatel. Název Stupava je odvozen od stejnojmenné říčky, která protéká tímto údolím, známá jako Kyjovka. Dnes ve Stupavě žije 163 obyvatel.¹²⁴

Žádost:

Žádost o schválení znaku a praporu obce podal dne 31. 3. 2000 tehdejší starosta obce Stupava Rudolf Škrabal. Navrhované symboly byly schváleny obecním zastupitelstvem dne 31. 3. 2000.

Autor návrhu:

Miroslav J. V. Pavlů, heraldik

Oznámení při PPHV:

4. 12. 2000, PhDr. Vladimír Cisár, předseda podvýboru pro heraldiku a vexilologii.

Žádosti bylo vyhověno a bylo doporučeno, aby byly symboly v navrhované podobě uděleny.

Projednáno v PPHV:

22. 11. 2000

Blason:

Ve zlato-modře polceném štítě černý kopec se zlatou vyrůstající dubovou větévkou se vztyčeným žaludem a dvěma listy po stranách. Z kopce vyrůstají na každé straně dvě pštroší pera opačných barev, nad nimi dvě přivrácené radlice, černá a zlatá.

¹²⁴ Oficiální stránky obce Stupava [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.obec-stupava.cz/>.

Výklad praporu:

Modro-žlutě kosmo a šikmo čtvrcený list. Uprostřed černý kosočtverec dlouhý dvě třetiny délky listu a vysoký pět sedmin šířky listu se žlutou vztyčenou dubovou větví s jedním žaludem mezi dvěma listy. Poměr šířky k délce listu je 2 : 3.¹²⁵

Obrázek 80: prapor obce Stupava.

Zdroj: REKOS.

Obrázek 79: znak obce Stupava.

Zdroj: REKOS.

¹²⁵ Archiv PS PČR Praha: Sbírnka udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013), č. j. 500/3VO/00/PPH.

8.40 Morkovice – Slížany (město)

Jediné město v katalogu, které leží téměř uprostřed na spojnici mezi městy Kroměříž a Vyškov, je Morkovice – Slížany. Je také sídlem pověřeného obecního úřadu. Toto město vzniklo v roce 1960 spojením dříve samostatných obcí Morkovice a Slížany. Oblast, kde se město nachází vykazuje známky osídlení již z mladší doby kamenné. Je potřeba si ale říci, že první zmínka o obci Morkovice je ale datována k roku 1222, zatímco nejstarší zmínka o Slížanech pochází z roku 1353. Jak jsem již zmínila, ke spojení došlo v roce 1960 a od roku 2000 je Morkovice-Slížany oficiálně městem. Počet obyvatel je okolo 2 960.¹²⁶

Žádost:

Žádost o schválení znaku a praporu obce podal dne 10. 4. 2000 tehdejší starosta obce Morkovice-Slížany Mgr. Pavel Horák. Navrhované symboly byly schváleny obecním zastupitelstvem dne 6. 4. 2000.

Autor návrhu:

Miroslav J. V. Pavlů, heraldik

Oznámení při PPHV:

14. 12. 2000, PhDr. Vladimír Cisár, předseda podvýboru pro heraldiku a vexilologii.

Žádosti bylo vyhověno a bylo doporučeno, aby byly symboly v navrhované podobě uděleny.

Projednáno v PPHV:

22. 11. 2000

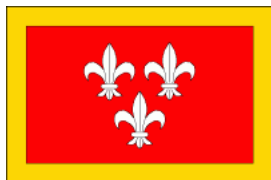
Blason:

V červeném štítě zlaté váhy přeložené postaveným zlatým mečem. Nahoře po stranách a dole na meči po jedné stříbrné lilii.

¹²⁶ Oficiální stránky města Morkovice – Slížany [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.morkovice-slizany.cz/>.

Výklad praporu:

Červený list se žlutým lemem širokým, jednu devítinu šířky listu. Uprostřed listu tři (2, 1) bílé lilie. Poměr šířky k délce listu je 2 : 3.¹²⁷

Obrázek 82: prapor obce Morkovice – Slížany.

Zdroj: REKOS.

Obrázek 81: znak obce Morkovice – Slížany.

Zdroj: REKOS.

¹²⁷ Archiv PS PČR Praha: Sbíрка udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013), č. j. 505/3VO/00/PPH.

8.41 Hovězí (obec)

Obec Hovězí se nachází asi 7 km jihovýchodně od bývalého okresního města Vsetín, mezi Vsetínskými vrchy a Javorníky, rozprostírající se po obou březích řeky Vsetínské Bečvy. Mezi hlavní části obce patří Hovízky a Hořansko. Hovězí bylo založeno ve 14. století během období tzv. velké kolonizace a stalo se nejvýchodnější vsí vsetínského panství. První konkrétní písemná zmínka o obci pochází z roku 1505. Dnes v obci žije přibližně 2 378 obyvatel.¹²⁸

Žádost:

Žádost o schválení znaku a praporu obce podal dne 25. 10. 2000 tehdejší starosta obce Hovězí Jaroslav Orság. Navrhované symboly byly schváleny obecním zastupitelstvem dne 17. 10. 2000.

Autor návrhu:

Věra Maláčová

Oznámení při PPHV:

7. 12. 2000, PhDr. Vladimír Cisár, předseda podvýboru pro heraldiku a vexilologii.

Žádosti bylo vyhověno a bylo doporučeno, aby byly symboly v navrhované podobě uděleny.

Projednáno v PPHV:

22. 11. 2000

Blason:

V modro-červeně děleném štítě nad vlnitou patou ležící doleva obrácená kráva se zlatou zbrojí provázená nahoře čtyřmi hradebními baštami, vše stříbrné.

¹²⁸ Oficiální stránky obce Hovězí [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.obec-hovezi.cz/>.

Výklad praporu:

List tvoří dva svislé pruhy, modrý a červený, předložené bílým vodorovným pruhem vycházejícím z deváté desetiny žerďového a vlajícího okraje. Uprostřed bílá ležící kráva se žlutou zbrojí obrácená k vlajícímu okraji listu, v horním rohu a cípu po dvou bílých hradebních baštách vedle sebe. Poměr šířky k délce listu je 2 : 3.¹²⁹

Obrázek 84: prapor obce Hovězí.

Zdroj: REKOS.

Obrázek 83: znak obce Hovězí.

Zdroj: REKOS.

¹²⁹ Archiv PS PČR Praha: Sbírnka udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013), č. j. 672/3VO/00/PPH.

Závěr

Cílem této bakalářské práce bylo prozkoumat a analyzovat komunální heraldiku Zlínského kraje se zaměřením na období roku 2000. Práce se snažila nejen popsat jednotlivé znaky obcí a měst tohoto regionu, ale také interpretovat jejich symboliku, a hlavně důkladně popsat postupy schvalování komunálních symbolů daných obcí v roce 2000. Současně nechyběl historický kontext, ve kterém vznikaly.

Během výzkumu se ukázalo, že komunální heraldika Zlínského kraje je bohatá a různorodá. Každý znak reflektuje specifické historické, kulturní a geografické aspekty dané obce či města. Analýza odhalila několik klíčových trendů a motivů, které se v heraldických znacích opakují. Mnoho znaků obsahuje prvky, které odkazují na významné historické události nebo osobnosti spojené s danou lokalitou. Tyto prvky často slouží k posílení místní identity a hrdosti. Znaky často využívají symboly přírodních krás a geografických rysů Zlínského kraje, jako jsou hory, řeky a lesy. Tyto motivy zdůrazňují propojení místních komunit s jejich okolním prostředím. Znaky z období roku 2000 často kombinují tradiční heraldické symboly s moderními prvky, což odráží snahu o zachování historického dědictví při současném vyjádření aktuální identity.

Práce dosáhla svých cílů tím, že poskytla detailní analýzu a interpretaci znaků obcí a měst Zlínského kraje. V práci je také detailní popis postupů schvalování těchto znaků obcím vybraného kraje. Byly identifikovány hlavní symboly, které obce Zlínského kraje popisují reprezentují. Analýza se nevyhnula ani samotným obcím. Byla zhodnocena jejich role při formování regionální identity.

Zkoumání komunální heraldiky Zlínského kraje nabízí několik směrů pro další výzkum. Například srovnání heraldiky Zlínského kraje s jinými kraji v České republice, což může přinést nové poznatky o regionálních rozdílech a podobnostech v tvorbě komunálních symbolů. Hlubší historické studie zaměřené na jednotlivé znaky mohou odhalit další kontexty a souvislosti, které nebyly v této práci podrobněji zkoumány. Výzkum zaměřený na to, jak obyvatelé jednotlivých obcí a měst vnímají své heraldické znaky, může přinést zajímavé poznatky o současné roli heraldiky v regionální identitě.

Komunální heraldika je významnou součástí kulturního dědictví, která nejen reflektuje historii a tradice, ale také přispívá k formování a posilování regionální identity. Doufám, že tato práce přispěla k lepšímu porozumění a ocenění komunální heraldiky Zlínského kraje a inspirovala další zájemce o tuto zajímavou oblast ke studiu a výzkumu.

Seznam použitých pramenů a literatury

Archivní prameny

Archiv Poslanecké sněmovny ČR: Sběrka udělených znaků a praporů obcím a městům 1991–2013:

APS, Sběrka udělených znaků a praporů obcím a městům 1991–2013, ČNR VII karton 22, inv. č. 249–267, zápis ze schůze č. 11.

APS, Sběrka udělených znaků a praporů obcím a městům 1991–2013, PSP 1. karton 122, 1026 zápis schůze heraldické komise, 09.11.1995 Olomouc.

APS, Sběrka udělených znaků a praporů obcím a městům 1991–2013, PSP II, karton 89, 10. schůze podvýboru pro heraldiku.

Archiv PS PČR Praha: Sběrka udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013), č. j. 0300/3VO/99/PPH.

Archiv PS PČR Praha: Sběrka udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013), č. j. 0245/3VO/99/PPH.

[1] Archiv PS PČR Praha: Sběrka udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013), č. j. 0244/3VO/99/PPH.

Archiv PS PČR Praha: Sběrka udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013), č. j. 0273/3VO/99/PPH.

Archiv PS PČR Praha: Sběrka udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013), č. j. 0310/3VO/99/PPH.

Archiv PS PČR Praha: Sběrka udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013),
č. j. 0238/3VO/99/PPH.

Archiv PS PČR Praha: Sběrka udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013),
č. j. 0275/3VO/99/PPH.

Archiv PS PČR Praha: Sběrka udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013),
č. j. 365/99/3VO/PPH.

Archiv PS PČR Praha: Sběrka udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013),
č. j. 361/99/3VO/PPH.

Archiv PS PČR Praha: Sběrka udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013),
č. j. 265/4VO/03/PPH.

Archiv PS PČR Praha: Sběrka udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013),
č. j. 366/99/3VO/PPH.

Archiv PS PČR Praha: Sběrka udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013),
č. j. 369/99/3VO/PPH.

Archiv PS PČR Praha: Sběrka udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013),
č. j. 402/00/3VO/PPH.

Archiv PS PČR Praha: Sběrka udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013),
č. j. 368/99/3VO/PPH.

Archiv PS PČR Praha: Sběrka udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013),
č. j. 419/00/3VO/PPH.

Archiv PS PČR Praha: Sběrka udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013),
č. j. 258/99/3VO/PPH.

Archiv PS PČR Praha: Sbíрка udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013),
č. j. 258/99/3VO/PPH.

Archiv PS PČR Praha: Sbíрка udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013),
č. j. 334/99/3VO/PPH.

Archiv PS PČR Praha: Sbíрка udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013),
č. j. 0284/3VO/99/PPH.

Archiv PS PČR Praha: Sbíрка udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013),
č. j. 0289/3VO/99/PPH.

Archiv PS PČR Praha: Sbíрка udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013),
č. j. 0277/3VO/99/PPH.

Archiv PS PČR Praha: Sbíрка udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013),
č. j. 0231/3VO/99/PPH.

Archiv PS PČR Praha: Sbíрка udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013),
č. j. 258/99/3VO/PPH.

Archiv PS PČR Praha: Sbíрка udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013),
č. j. 0411/3VO/00/PPH.

Archiv PS PČR Praha: Sbíрка udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013),
č. j. 409/00/3VO/PPH.

Archiv PS PČR Praha: Sbíрка udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013),
č. j. 425/00/3VO/PPH.

Archiv PS PČR Praha: Sbíрка udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013),
č. j. 387/00/3VO/PPH.

Archiv PS PČR Praha: Sběrka udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013),
č. j. 388/00/3VO/PPH.

Archiv PS PČR Praha: Sběrka udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013),
č. j. 383/00/3VO/PPH.

Archiv PS PČR Praha: Sběrka udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013),
č. j. 516/3VO/PPH.

Archiv PS PČR Praha: Sběrka udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013),
č. j. 424/3VO/00/PPH.

Archiv PS PČR Praha: Sběrka udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013),
č. j. 431/3VO/00/PPH.

Archiv PS PČR Praha: Sběrka udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013),
č. j. 536/3VO/00/PPH.

Archiv PS PČR Praha: Sběrka udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013),
č. j. 430/3VO/00/PPH.

Archiv PS PČR Praha: Sběrka udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013),
č. j. 453/3VO/00/PPH.

Archiv PS PČR Praha: Sběrka udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013),
č. j. 426/3VO/00/PPH.

Archiv PS PČR Praha: Sběrka udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013),
č. j. 537/3VO/00/PPH.

Archiv PS PČR Praha: Sběrka udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013),
č. j. 475/3VO/00/PPH.

Archiv PS PČR Praha: Sběrka udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013),
č. j. 521/3VO/00/PPH.

Archiv PS PČR Praha: Sběrka udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013),
č. j. 500/3VO/00/PPH.

Archiv PS PČR Praha: Sběrka udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013),
č. j. 505/3VO/00/PPH.

Archiv PS PČR Praha: Sběrka udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013),
č. j. 672/3VO/00/PPH.

Archiv PS PČR Praha: Sběrka udělených znaků a praporů obcím a městům (1991–2013),
č. j. 0279/3VO/99/PPH.

Literatura

Augustin, Josef, *Česká republika ve znacích, symbolech a erbech*. Sokolov: Arbor, 1997.

Buben, Milan. *Encyklopedie heraldiky*. Praha: Nakladatelství Libri, 2003.

Čarek, Jiří. *Městské znaky v českých zemích*. Praha: Academia, 1985.

Houzar, Petr, *Klíč ke znakům měst České republiky*, Brno: Moravská zemská knihovna, 2016.

Kolář, Martin, Sedláček, August, *Českomoravská heraldika*, Praha: Akademie, 1902.

Krejčík, Tomáš, Psík, Richard. *Základy heraldiky*, Ostrava: Ostravská univerzita v Ostravě, 2008.

Krejčíková, Jarmila, Krejčík, Tomáš, *Základy heraldiky, genealogie a sfragistiky*. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1987.

Liška, Karel, Mucha, Ludvík, *Klíč k našim městům*. Praha: Práce, 1979.

Maráz, Karel, *Sfragistika, Studijní texty pro posluchače pomocných věd historických a archivnictví*, Brno: Masarykova univerzita v Brně, 2014.

PASTOUREAU, Michel. *Tři studie Michela Pasoureaua o počátcích erbů v západní Evropě*, Sborník archivních prací 50, 2000.

Další zdroje

Bibliografie dějin Českých zemí [online], [2024.05.23], dostupné z <https://biblio.hiu.cas.cz/records/48299e57-8629-4fa6-8258-d03caaf5af5a?locale=cs>.

Elektronická Sbírka zákonů a mezinárodních smluv [online], [2024.04.20], dostupné z <https://www.e-sbirka.cz/sb/1990/367?zalozka=text>.

Kubík, Zdeněk: *Heraldická a vexilologická symbolika měst a obcí jihozápadní Moravy (okresů Blansko, Jihlava, Třebíč, Žďár nad Sázavou) v letech 1990 až 1999*. Brno: Masarykova univerzita, Filozofická fakulta, Ústav archivnictví a PVH, 2001. 356 s., diplomová práce.

KULEJ Filip. Podvýbor pro heraldiku a vexilologii Parlamentu ČR, 2023, diplomová práce obhájená na FF UK.

Oficiální stránky statutárního města Zlína [online], [2024.05.22], dostupné z <https://www.zlin.eu/>.

Oficiální stránky obce Všemina [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.obecvsemina.cz/obec/o-nasi-obci/>.

Oficiální stránky obce Ublo [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.ublo.cz/historie>.

Oficiální stránky obce Tichova [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.tichov.cz/>.

Oficiální stránky obce Strání [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.strani.cz/informace-o-obci/>.

Oficiální stránky obce Mikulůvka [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.mikuluvka.cz/vitajte-na-mikuluvce>.

Oficiální stránky obce Lutonina [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.lutonina.cz/>.

Oficiální stránky obce Lehotice [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.lehotice.cz/>.

Oficiální stránky obce Držková [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.drzkova.cz/>.

Oficiální stránky obce Vážany [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.obecvazany.cz/>.

Oficiální stránky obce Ústí [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.obecusti.cz/>.

Oficiální stránky obce Uhřice [online], [2024.05.23], dostupné z <https://obecuhrice.cz/w/>.

Oficiální stránky obce Tučapy [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.tucapyuh.cz/>.

Oficiální stránky obce Topolná [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.topolna.cz/>.

Oficiální stránky obce Suchá Loz [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.suchaloz.cz/>.

Oficiální stránky obce Sehradice [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.sehradice.cz/>.

Oficiální stránky obce Rudimov [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.rudimov.cz/>.

Oficiální stránky obce Lukov [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.lukov.cz/>.

Oficiální stránky obce Lípa [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.obeclipa.cz/>.

Oficiální stránky obce Jasenná [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.jasenna.eu/>.

Oficiální stránky obce Hvozdná [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.hvozdna.cz/>.

Oficiální stránky obce Březůvky [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.brezuvky.cz/>.

Oficiální stránky obce Němčice [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.obecnemcice.cz/>.

Oficiální stránky obce Újezd u Valašských Klobouk [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.ujezdvk.com/>.

Oficiální stránky obce Nedachlebice [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.nedachlebice.cz/>.

Oficiální stránky obce Lužná [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.obec-luzna.cz/>.

Oficiální stránky obce Korytná [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.korytna.cz/>.

Oficiální stránky obce Částkov [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.castkovuh.cz/>.

Oficiální stránky obce Bystřice pod Lopeníkem [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.bystricepodlopenikem.cz/>.

Oficiální stránky obce Zašová [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.zasova.cz/>.

Oficiální stránky obce Troubky – Zdislavice [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.troubky-zdislavice.cz/>.

Oficiální stránky obce Traplice [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.traplice.cz/uvod>

Oficiální stránky obce Střítež nad Bečvou [online], [2024.05.23], dostupné z <https://striteznb.cz/>.

Oficiální stránky obce Hradčovice[online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.hradcovice.cz/>.

Oficiální stránky obce Honětice [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.obec-honetice.cz/>

Oficiální stránky obce Dešná [online], [2024.05.23], dostupné z <https://desnauzlina.cz/>.

Oficiální stránky obce Zděchov [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.zdechov.cz/>.

Oficiální stránky obce Zářící [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.zarici.cz/>.

Oficiální stránky obce Vlachova Lhota [online], [2024.05.23], dostupné z <https://vlachova-lhota.cz/>.

Oficiální stránky obce Stupava [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.obec-stupava.cz/>.

Oficiální stránky města Morkovice – Slížany [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.morkovice-slizany.cz/>.

Oficiální stránky obce Hovězí [online], [2024.05.23], dostupné z <https://www.obec-hovezi.cz/>.

Prostějovský deník: Z kuchaře se stal heraldikem. Navrhuje znaky i učitelům [online], [2024.05.23], dostupné z https://prostejovsky.denik.cz/zpravy_region/z-kuchare-se-stal-heraldikem-navrhuje-znaky-i-ucit.html.

Předávání komunálních symbolů [online] [2024.05.22], dostupné z: <https://www.psp.cz/sqw/hp.sqw?k=1230>.

Registr komunálních symbolů (REKOS) [online] [2024.05.22], dostupné z <https://rekos.psp.cz/>.

SKŘEPKOVÁ, Tereza. *Komunální heraldika měst a obcí bývalého okresu Blansko k roku 2010*, diplomová práce obhájená na FF MU či ZAPLETALOVÁ, Eva. *Obecní symboly měst a obcí bývalého okresu Zlín udělené od roku 2000 do roku 2013*, diplomová práce obhájená tamtéž.

Vyhledávání v systému Rekos [online] [cit.2024.05.24], dostupné z: <https://rekos.psp.cz/vyhledani-symbolu> (platí pro všechny obrázky).

Zlínský kraj: Kraj bez hranic [online] [2024.05.22], dostupné z: <https://zlinskykraj.cz/>.

Seznam obrázků

<i>Obrázek 1: znak obce Tichov. Zdroj: REKOS.</i>	35
<i>Obrázek 2: prapor obce Tichov. Zdroj: REKOS.</i>	35
<i>Obrázek 3: znak obce Strání. Zdroj: REKOS.</i>	37
<i>Obrázek 4: prapor obce Strání. Zdroj: REKOS.</i>	37
<i>Obrázek 5: znak obce Lehotice. Zdroj: REKOS.</i>	39
<i>Obrázek 6: prapor obce Lehotice. Zdroj: REKOS.</i>	39
<i>Obrázek 7: znak obce Držková. Zdroj: REKOS.</i>	41
<i>Obrázek 8: prapor obce Držková. Zdroj: REKOS.</i>	41
<i>Obrázek 9: neschválený návrh č. I znaku obce Lukov. Zdroj: APS.</i>	43
<i>Obrázek 10: schválený návrh č. II znaku obce Lukov. Zdroj: REKOS.</i>	43
<i>Obrázek 11: prapor obce Lukov. Zdroj: REKOS.</i>	43
<i>Obrázek 12: znak obce Němčice. Zdroj: REKOS.</i>	45
<i>Obrázek 13: neschválený prapor obce Němčice. Zdroj: APS.</i>	45
<i>Obrázek 14: schválený prapor obce Němčice. Zdroj: REKOS.</i>	45
<i>Obrázek 15: prapor obce Všemina. Zdroj: REKOS.</i>	47
<i>Obrázek 16: znak obce Všemina. Zdroj: REKOS.</i>	47
<i>Obrázek 17: prapor obce Ublo.</i>	49
<i>Obrázek 18: znak obce Ublo. Zdroj: REKOS.</i>	49
<i>Obrázek 19: znak obce Mikulůvka. Zdroj: REKOS.</i>	51
<i>Obrázek 20: prapor obce Mikulůvka. Zdroj: REKOS.</i>	51
<i>Obrázek 21: znak obce Lutonina. Zdroj: REKOS.</i>	53
<i>Obrázek 22: prapor obce Lutonina. Zdroj: REKOS.</i>	53
<i>Obrázek 23: znak obce Jasenná. Zdroj: REKOS.</i>	55
<i>Obrázek 24: prapor obce Jasenná. Zdroj: REKOS.</i>	55
<i>Obrázek 25: znak obce Hvozdná. Zdroj: REKOS.</i>	57
<i>Obrázek 26: prapor obce Hvozdná. Zdroj: REKOS.</i>	57
<i>Obrázek 27: znak obce Březůvky. Zdroj: REKOS.</i>	59
<i>Obrázek 28: prapor obce Březůvky. Zdroj: REKOS.</i>	59
<i>Obrázek 29: znak obce Újezd. Zdroj: REKOS.</i>	61
<i>Obrázek 30: prapor obce Újezd. Zdroj: REKOS.</i>	61
<i>Obrázek 31: znak obce Vážany. Zdroj: REKOS.</i>	63
<i>Obrázek 32: prapor obce Vážany. Zdroj: REKOS.</i>	63

<i>Obrázek 33: znak obce Ústí. Zdroj: REKOS.</i>	<i>65</i>
<i>Obrázek 34: prapor obce Ústí. Zdroj: REKOS.</i>	<i>65</i>
<i>Obrázek 35: znak obce Tučapy. Zdroj: REKOS.</i>	<i>67</i>
<i>Obrázek 36: prapor obce Tučapy. Zdroj: REKOS.</i>	<i>67</i>
<i>Obrázek 37: znak obce Topolná. Zdroj: REKOS.</i>	<i>69</i>
<i>Obrázek 38: prapor obce Topolná. Zdroj: REKOS.</i>	<i>69</i>
<i>Obrázek 39: znak obce Sehradice. Zdroj: REKOS.</i>	<i>71</i>
<i>Obrázek 40: prapor obce Sehradice. Zdroj: REKOS.</i>	<i>71</i>
<i>Obrázek 41: znak obce Lípa. Zdroj: REKOS.</i>	<i>73</i>
<i>Obrázek 42: prapor obce Lípa. Zdroj: REKOS.</i>	<i>73</i>
<i>Obrázek 43: znak obce Suchá Loz. Zdroj: REKOS.</i>	<i>75</i>
<i>Obrázek 44: prapor obce Suchá Loz. Zdroj: REKOS.</i>	<i>75</i>
<i>Obrázek 45: znak obce Rudimov. Zdroj: REKOS.</i>	<i>77</i>
<i>Obrázek 46: prapor obce Rudimov. Zdroj: REKOS.</i>	<i>77</i>
<i>Obrázek 47: znak obce Nedachlebice. Zdroj: REKOS.</i>	<i>79</i>
<i>Obrázek 48: prapor obce Nedachlebice. Zdroj: REKOS.</i>	<i>79</i>
<i>Obrázek 49: znak obce Lužná. Zdroj: REKOS.</i>	<i>81</i>
<i>Obrázek 50: prapor obce Lužná. Zdroj: REKOS.</i>	<i>81</i>
<i>Obrázek 51: znak obce Korytná. Zdroj: REKOS.</i>	<i>83</i>
<i>Obrázek 52: prapor obce Korytná. Zdroj: REKOS.</i>	<i>83</i>
<i>Obrázek 53: znak obce Částkov. Zdroj: REKOS.</i>	<i>85</i>
<i>Obrázek 54: prapor obce Částkov. Zdroj: REKOS.</i>	<i>85</i>
<i>Obrázek 55: znak obce Bystřice pod Lopeníkem. Zdroj: REKOS.</i>	<i>87</i>
<i>Obrázek 56: prapor obce Bystřice pod Lopeníkem. Zdroj: REKOS.</i>	<i>87</i>
<i>Obrázek 57: znak obce Uhřice. Zdroj: REKOS.</i>	<i>89</i>
<i>Obrázek 58: prapor obce Uhřice. Zdroj: REKOS.</i>	<i>89</i>
<i>Obrázek 59: znak obce Zašová. Zdroj: REKOS.</i>	<i>91</i>
<i>Obrázek 60: prapor obce Zašová. Zdroj: REKOS.</i>	<i>91</i>
<i>Obrázek 61: znak obce Troubky – Zdislavice. Zdroj: REKOS.</i>	<i>93</i>
<i>Obrázek 62: prapor obce Troubky – Zdislavice. Zdroj: REKOS.</i>	<i>93</i>
<i>Obrázek 63: znak obce Traplice. Zdroj: REKOS.</i>	<i>95</i>
<i>Obrázek 64: prapor obce Traplice. Zdroj: REKOS.</i>	<i>95</i>
<i>Obrázek 65: znak obce Střítež nad Bečvou. Zdroj: REKOS.</i>	<i>97</i>

<i>Obrázek 66: prapor obce Střítež nad Bečvou. Zdroj: REKOS.</i>	<i>97</i>
<i>Obrázek 67: znak obce Hradčovice. Zdroj: REKOS.</i>	<i>99</i>
<i>Obrázek 68: prapor obce Hradčovice. Zdroj: REKOS.</i>	<i>99</i>
<i>Obrázek 69: znak obce Honětice. Zdroj: REKOS.</i>	<i>101</i>
<i>Obrázek 70: prapor obce Honětice. Zdroj: REKOS.</i>	<i>101</i>
<i>Obrázek 71: znak obce Dešná. Zdroj: REKOS.</i>	<i>103</i>
<i>Obrázek 72: prapor obce Dešná. Zdroj: REKOS.</i>	<i>103</i>
<i>Obrázek 73: znak obce Zděchov. Zdroj: REKOS.</i>	<i>105</i>
<i>Obrázek 74: prapor obce Zděchov. Zdroj: REKOS.</i>	<i>105</i>
<i>Obrázek 75: znak obce Zářící. Zdroj: REKOS.</i>	<i>107</i>
<i>Obrázek 76: prapor obce Zářící. Zdroj: REKOS.</i>	<i>107</i>
<i>Obrázek 77: znak obce Vlachova Lhota. Zdroj: REKOS.</i>	<i>109</i>
<i>Obrázek 78: prapor obce Vlachova Lhota. Zdroj: REKOS.</i>	<i>109</i>
<i>Obrázek 79: znak obce Stupava. Zdroj: REKOS.</i>	<i>111</i>
<i>Obrázek 80: prapor obce Stupava. Zdroj: REKOS.</i>	<i>111</i>
<i>Obrázek 81: znak obce Morkovice – Slížany. Zdroj: REKOS.</i>	<i>113</i>
<i>Obrázek 82: prapor obce Morkovice – Slížany. Zdroj: REKOS.</i>	<i>113</i>
<i>Obrázek 83: znak obce Hovězí. Zdroj: REKOS.</i>	<i>115</i>
<i>Obrázek 84: prapor obce Hovězí. Zdroj: REKOS.</i>	<i>115</i>

Seznam zkratk

REKOS	Registr komunálních symbolů
ČR	Česká republika
APS ČR	Archiv Poslanecké sněmovny České republiky
MV ČSR	Ministerstvo vnitra České socialistické republiky
HK	Heraldická komise
PPH	Podvýbor pro heraldiku
PPHV	Podvýbor pro heraldiku a vexilologii
ÚSC	Územní samosprávný celek

